

אדרא זוטא קדישא

Holy Idra Zuta

Translation and Commentary by Zion Nefesh
With the help of "Hasulam", commentary to the Zohar by Rabbi Yehudah Halevi Ashlag
And "Ohr Yakar" commentary by Rabbi Moshe Kordovero (Ramak)

Distributed Freely by:

[Http://DailyZohar.com](http://DailyZohar.com)

© 2009-2010 Zion Nefesh

You may distribute this PDF file
in its complete form with my blessings,
free of charge, to any person in the world.

No modifications are allowed to this file without prior consent from Zion Nefesh.

Web site owners may offer a download link to this PDF file

on their site or link directly to the original:

<http://dailyzohar.com/wp-content/uploads/2009/05/IdraZuta-DailyZohar.pdf>

email: zion@DailyZohar.com

Subscribe to receive Daily Zohar text on: <http://DailyZohar.com>

Thanks to Leah Cohen Davis for help with editing

This work is for the soul elevation of:

my father, Yihyeh ben Chaim יחיה בן חיים and

my mother Yehudit bat Nechemia יהודית בת נחמיה

Note about the translation: The bold text is translation of the original text and
the regular text in parenthesis is the commentary.

Introduction to the Idra Zuta

By; Zion Nefesh

There are many parts of this article that may be difficult to understand for a person new to Kabbalah or the Zohar. It will become clearer and more important to your soul the more you repeat reading it.

The death anniversary of Rabbi Shimon Bar Yochai falls on Lag B'Omer or the thirty-third day of the Omer. It is not a simple holiday; it is a day when the gates of the heavens are open. Make an effort to celebrate this night and day with people with the same consciousness.

The following article is not an easy reading. It's not too short but together with the Idra Zuta it is the best way to connect on Lag B'Omer. I highly recommend you to read it and share this document with all your friends.

The Idra Zuta, meaning small assembly, is a section of the Zohar, found inside the portion of Ha'azinu. I wrote a commentary to Haazinu last year and started revealing the connection between Rabbi Shimon, Moshe, Haazinu and the Idra Zuta.

I wrote in the article;

The parsha was considered as the song of Moses. It was written in the Torah in a very unique way and the style is also different. The whole song was written on two special columns, which are split into two and each become 4 columns of text.

Before the song starts we have 6 regular lines of Torah text, then 35 lines which split into two columns. On the next Torah Column we have the reverse image, 35 lines split to two then 6 regular lines.

I believe that a mathematician will find many secrets just from this unique arrangement of the parsha. Kabbalah sees it as the upper and lower triangles that form the Shield of David. $70 + 70$ lines of the song or 35×4 .

This arrangement also looks like two doors, one opening towards heaven and one opening toward earth.

At the top of the column, which we discussed last week, we have the letter Aleph that gave birth to Moses which he kept as a key to move between the worlds through the doors that he actually created for us.

The letter Aleph is described in Sefer Yetzirah (The Book of Formation) as a Mother letter, together with Mem and Shin.

In the parsha we find a very unique word in the Hebrew language, it has only one letter, the letter/word 'Hey'. It appears as a large letter, which means that it connects to the level of Binah. The reader of the Torah should read it as a separate word and not connect it to the next word as normally read.

This letter appears twice in the Tetragramaton, one time for Binah and one time for Malchut. Here it is told how Moses connected upper and lower. At the beginning of the songs he was calling upon heaven and earth to listen and by that he created the necessary gates for us and for himself. As I explained in previous commentaries, he will come back. He has the key and the gates.

The last point I want to share with you is that in the Zohar portion of Haazinu, we find a special section called "Idra Zuta". In this part Rabbi Shimon revealed the secrets of Zeir Anpin (six sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yesod) and the connection to the final Tikkun. Also in the Idra Zuta Rabbi Shimon was leaving the world and his departure was described in details.

Why was the Idra Zuta placed inside Zohar Haazinu?

The Ari tells us that Rabbi Shimon had a spark of the soul of Moses. He came to the world to reveal the Zohar, in order to support the Shechina at the days before revelation of Mashiach and to give us a powerful tool of connection and protection.

The Zohar and Rabbi Shimon are directing us to the gates that lead to Zeir Anpin, the "Light".

Moshe and Rabbi Shimon shared a mission. Just before he passed away, Moshe created the gate in the Torah at the level of Zeir Anpin. Rabbi Shimon created the parallel gate at the level of Malchut with the seventy Tikunei Zohar.

Moshe opened his song in Haazinu with **“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth”** (Deuteronomy 32:1)
Rabbi Shimon opened his revelations of the Idra Zuta with **“I will speak alone. All will listen to my words, uppers and lowers.”**

The last paragraph of Zohar Haazinu, just before the Idra Zuta, says “When Moshe said “Give ear O heavens...” the worlds shook and a voice said, “Moshe, Moshe why are you shaking the whole world, you are only human, and because of you the world is shaking”. Moshe answered, “Because I call with the name of God” (Deuteronomy 32:3). At that moment they became silent and listened to his words.

As you will read in the Idra below, Rabbi Shimon started his revelations with the gates of heavens opened and in the presence of the Shechinah (The female aspect of the God in Malchut אדני) and seventy righteous souls from the Highest level from the Garden of Eden.

The Tikunei Zohar is the key to the gates created for us by Moshe and Rabbi Shimon. The Zohar testified to that in the section of Naso, ***“Because the Israelites will taste from the Tree of Life, which is this book of the Zohar, they will go out of exile with mercy”***.

Read the Idra Zuta to connect to the heavenly gates, especially on the day of Lag B'Omer. The more people using the key of Tikunei Zohar, the better are our chances to open the supernal gates and flood our existence with the upper light that will remove all darkness from the world.

If you have read this far then you are a person that cares. You are spiritual and understanding of the value of spiritual tools. Spiritual talks are just “blah - blah” but connecting to spiritual tools and caring for others are the key to spiritual change on a personal and global level.

The Daily Zohar project (<http://DailyZohar.com>) is such a tool. It gives free access to the Seventy Tikune Zohar to all people that wish to open the gates and make positive change in the world. [Subscribe](#) to be part of it.

Now continue reading the Idra Zuta below, especially the part with the translation and commentary that describe the process of opening the heavenly gates.

Zion Nefesh

Notes on the Tikune Zohar and Idra Zuta

By: Ezra (Jeff) Meiliken

It's an honor to be part of this bold project of the Daily Zohar, and as Rabbi Shimon Bar Yochai opens the gates for us, I just wanted to point out that that 35 and 35 lines comprising the columns of the Song of Moses (Haazinu) total **70** and correspond to the **70 Tikunim** and the **70** final years since the founding of the state of Israel in 1948 (5708). The word *tikun* תיקון itself is comprised of the value 516 (TYKV) plus the final letter Nun (N) of value 50 representing the 50 gates of Binah, and **516** was the number of times that the Zohar tells us Moshe needed to pray to bring the final redemption back in 2448, when G-d stopped him at 515, because while he was ready, we were not.

And using the *gematria sofit* value the word *tikun* has the value **1216**. Now when we wrote about healing the *tikun* and the secret of the small letter *alef* א in *Vayikra* we discussed that we had learned from Rabbi Abraham Abulafia that **1216** was the gematria of the 2 word phrases "70 languages" (ShBAYM LshVNVT שבעים לשון), and also for the "permutation of the letters" (ZYRVP HEVTYVT צרוף אותיות), including the *kolel*, but what we didn't mention was that the 3330 years from the giving of the Torah on Mt Sinai in 2448 to the year **5778**, the year Rav Ashlag advised *Moshiach* will usher in the *geula* (final redemption), is precisely **1,216,256** days, and that that final 256 days is exactly **70%** of the final year.

As for the word *tikunim* תיקונים, its gematria value is **616**, the same as *H'Torah* התורה (the Torah), That said, let us all connect to Moshe Rabeinu and Rabbi Shimon Bar Yochai, and thus learn how to overcome the final **70 tikunim** through the Torah, the necessary correct permutation of the letters that open the gates, and through our spiritual work so that we make the required changes in our lives and throughout the **70** languages of the world.

One final note, it's no coincidence that as we approach *L'ag B'Omer*, the **33rd** day of the **Omer**, we just read *parasha Emor*, the **33rd** portion of the Torah and the next two portions בהר-בחוקותי, usually read together, have **57-78** verses respectively. And also that the gematria of *L'ag B'Omer* (LG B'YVMR לג בעומר), including the *kolel* for the 7 letters, is **358**, that of *Moshiach* משיח.

Ezra Meiliken 16th of Iyar 5769
<http://KabbalahSecrets.com>

כג) תֵּאֲנָא בְּהֵוּא יוֹמָא דְרַבִּי שִׁמְעוֹן בְּעָא לְאַסְתַּלְקָא מִן עֵלְמָא וְהוּהּ
מְסֻדָּר מְלוּי. אֲתַכְנֵשׁוּ וּזְבָרְיָא לְבִי רַבִּי שִׁמְעוֹן. וְהוּוּ קָמִי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה
וְרַבִּי אָבָא וְשָׂאֵר זְבָרְיָא. וְהוּהּ מְלֵיא בֵּיתָא.
זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שִׁמְעוֹן וּזְמָא דְאַתְמַלִּי בֵּיתָא. בְּכַה רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר.
בְּזַמְנָא אַחֲרָא כִּד הוּיָא בְּבִי מַרְעִי, הוּהּ רַבִּי פְּנִיָס בֶּן יֵאִיר קָמִאי. וְעַד
דְּבְרִירָנָא דּוּכְתָאי אֹרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָא. וְכִד תְּבָנָא אַסְוֹר אֶשָׁא מִקָּמִאי
וּמְעַלְמִין לָא אֲתַפְסֵק. וְלָא הוּהּ עָאֵל בְּרֵשׁ אֶלָּא בְּרֵשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָא זְמִינָא
דְּאַתְפְּסֵק וְהָא אֲתַמְלִי בֵּיתָא.

23) On the day that Rabbi Shimon intended to leave the world he was preparing himself (for the soul to ascend) and the friends gathered into his house. Before him were Rabbi Elazar (his son) and Rabbi Aba (The scribe of the Zohar) and the rest of the friends, so the house was full (the Zohar said before the friends gathered and now the 'rest' of the friends because those are the three friends that left the world in the greater assembly).

Rabbi Shimon lifted his eyes and saw that the house was full. He wept and said, “In another time when I was sick Rabbi Pinchas ben Yair (Rabbi Shimon's father in law) was with me and while I was choosing my place (above) my life was extended until this time. When I came back the fire was surrounding me and did not cease. Nobody could come to me without permission. Now I see that the fire stopped and the house is full.

(All great souls go up to heaven with fire. Usually, when the soul leaves the body the impure forces try to connect to the body and “suck” whatever energy is available. The fire protects the body and the soul gets a direct path to its “resting” place in the heavens. “Rest” is a spiritual state, not meaning “retired” from work. From the first time Rabbi Shimon was supposed to leave the world the fire was always present causing only people with permission to be able to come to him. This was for the protection of the people from below.)

כד) עַד דְּהוּוּ יְתִבִּי. פְּתוּזוּ עֵינָיו רַבִּי שִׁמְעוֹן וּזְמָא מֵה דְּזוּמָא וְאַסְוֹר אֶשָׁא
בְּבֵיתָא. נִפְקוּ כְּלָהוּ וְאַשְׁתַּאֲרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה וְרַבִּי אָבָא. וְשָׂאֵר זְבָרְיָא
יְתִבוּ אַבְרָאי.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, פּוּק זְוִי אִי הֵכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאֲנָא
מְעַרְבָנָא לִיה. אִימָא לִיה דִּיסְדָּר מְלוּי וְיִתִּיב לְגַבְאי וְכָאָה זְוֹלְקָהּ.

24) While they were sitting, Rabbi Shimon opened his eyes and saw what he saw and the fire returned to surround the house. (This time the house is full because the friends from the lower world had left and the souls from heaven came down to honor and escort Rabbi Shimon on his ascend to the upper world) Everyone left except for

Rabbi Elazar, his son and Rabbi Aba.

Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar, his son, “go outside and look for Rabbi Yitzhak, that I was guarantor for him. Tell him to put his issues in order and come to my side, worthy is his place” (in heaven).

כה) קם רבי שמעון ויתיב ויזייף ויודי . אָמַר אֵן אֲנִין וּבְרִיא . קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאֶעִיל לֹן וַיִּתְּבוּ קַמִּיָּה . זְקִיף יְדוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמְצַלִּי צְלוֹתָא וְהוּהּ וַיִּודִי וְאָמַר . אֲנִין וּבְרִיא דְאִשְׁתְּכּוּזוּ בְּבִי א דְרָא יְזַדְמִנֹן הָכָא . נְפָקוּ כְלָהוּ וְאִשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי זוּזִיא . אֲדַהֲכִי עָאֵל רַבִּי יְצִנֹק . אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן כַּמָּה יְאוּת וּוּלְקָךְ כַּמָּה וַיִּודִי בְּעֵי לְאַתּוּסְפָּא קָךְ בְּהַאי יוֹמָא . יְתִיב רַבִּי אָבָא בְּתַר כְּתֻפּוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר קַמִּיָּה.

25) Rabbi Shimon stood and sat and with smile and joy he said “where are the friends? Rabbi Elazar rose, called them and they came and sat in front of him. Rabbi Shimon lifted his hands with prayer and with joy (Rabbi Shimon was preparing himself to reveal first time secrets. He stood and lifted his hands in order to connect to all the ten sefirot and sat to bring it down.) He said “Those are the friends that were in the Idra house (only those friends that were in the Idra Rabba were worthy of those new revelations.) are invited here” Everyone went out. Those who remained were Rabbi Elazar, his son, Rabbi Aba, Rabbi Yehuda, Rabbi Yossi and Rabbi Chiya. While this was going on Rabbi Yitzhak entered. Rabbi Shimon told him, “how worthy is your place and how much happiness is asked to be added to you on this day.

Rabbi Aba sat behind his shoulder and Rabbi Elazar, in front of him.

כו) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְׁתָּא שְׁעֵתָא דְרַעוּתָא הוּא . וְאַנָּה בְּעֵינָא לְבִיעֵל בְּלָא כְּסוּפָא לְעַלְמָא דְאַתִּי . וְהָא מַלְיָן קַדִּישִׁין דְלָא זְלִיָּאן עַד הַשְׁתָּא , בְּעֵינָא לְגַלְתָּא קַמִּי שְׁכִינְתָּא , דְלָא יִמְרוּן דְהָא בְּגַרְיַעוּתָא אִסְתַּל קָנָא מַעְלָמָא . וְעַד כַּעַן טְמִירָן הוּוּ בְּלָבָאִי , לְבִיעֵל בְּהוּ לְעַלְמָא דְאַתִּי .

26) Rabbi Shimon said “this is the time of goodwill” (on the day of his leaving the world, the heavens were opened for him and the Shechina was present. This created a special time (just like at the moment of the thought of creation) and Rabbi Shimon could reveal new secrets.) And I want to go into the world to come without any

shame. And here are holy words, which I have not revealed until now. I want to reveal it in front of the Shechina, so it won't be said that I left the world with lack. They (the secrets) were concealed in my heart to this very moment of leaving the world. (Rabbi Shimon could not reveal such high secrets before because such revelations would create a spiritual opening that could merge him with the upper world. In the moments before passing the world, the opening to the spiritual world allowed him to reveal all that he knew)

כז) וְכֹה אֶסְדְּרָנָא לְכוּ , רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב , וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלֵעִי , וְשָׂאָר
וּזְבָרֵינָא יִרְוּשׁוּן בְּלִבֵּיהֶוּ . קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּית רַבִּי אֶלְעָזָר . וַיִּתֵּיב רַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִיָה קַמֵּיהּ , אָמַר לֵיהּ קוּם בְּרִי , דְּהָא אַוּרָא יִתֵּיב בְּהֵוּא אַתְר , קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר .

אתעטף רבי שמעון, ויתב. פתחו ואמר, (תהלים קטו) לא המתים יהלכו זה
ולא כל יורדי דומה. לא המתים יהלכו זה, הכי הוא ודאי, אינן דאקרון
מתים, דהא קודשא בריך הוא וזי אקרי, והוא שארי בין אינון דאקרון
זינים, ולא עם אינן דאקרון מתים. וסופיה דקרא כתיב, ולא כל יורדי
דומה, וכל אינן דנזותין לדומה, בגיהנם ישתארו. שאני אינן דאקרון
זינים, דהא קודשא בריך הוא בעי ביקריהון. אמר רבי שמעון, כמה שניא
שעתא (דף רפ"ח ע"א) דא מאדרא. דבאדרא אודמן קודשא בריך הוא
ורתיכו. והשתא, הא קודשא בריך הוא היכי (הכא), ואתי עם אינן צדיקיא
דבגנתא דערן, מה דלא אערעו באדרא. וקודשא בריך הוא בעי
ביקריהון דצדיקיא יתיר מיקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה
מקטר ומפלוז לעבודה זרה, וקודשא בריך הוא אורף ליה. וכיון דאשיט
ידיה לקבלי דערזו נביאה, אתייבש ידיה, דכתיב, (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו'.
ועל דפלוז לעבודה זרה לא כתיב, אלא על דאשיט ידיה לערוז נביאה.
והשתא קודשא בריך הוא בעי ביקרא דיקן, וכלהו אתאן עמיה.

27) This is how I arrange it for you. Rabbi Aba, will write, Rabbi Elazar, my son will speak the words and the rest of the friends will repeat without sound in their hearts.

Rabbi Aba rose from behind his back. Rabbi Elazar was sitting in front of him. He told him, stand up my son, another will sit in this place, (Rabbi Shimon is asking his son to give his seat to another. Who is this "another" is not clear but it is certain that it is a special soul that came down just to listen to Rabbi Shimon at the time of great revelations. If Rabbi Shimon moved his son from his front then it must be a higher soul from above).

Rabbi Shimon wrapped himself (connected to his surrounding light) and sat. He opened and said (Psalms 115) "The dead shall

not praise “יה” (The first two letters of the Tetragramaton, the higher dimension of the Tree of Life) **and not all that goes down to “Dooma”** (a lower level where the evil souls go after death. The letters are וה and דמ, the last two of the Tetragramaton and דמ, blood. The dwellers of Dooma are evil people that have committed murders.). **“The dead can not praise God” (he repeats) , that is for sure, as they are called dead and the Holy One Bless be He, is called living and his presence is with those who are called living and not with those who are called dead. At the end of this verse it said “and not those that goes down to Dooma. And all those that descend to Dooma will stay in Gehinnom. (The place of the cleansing of the soul). It’s different for those that are called living because the Holy One Bless be He desires their honor.**

Rabbi Shimon said, How different is this time from the Idra (Idra Rabba, when all the 10 friends were gathered together), **in the Idra we were visited by the Holy One Bless be He and his chariot's angels and this time** (now at the Small assembly, Idra Zuta) **The Holy One Bless be He came here with the righteous from the Garden of Eden, which didn't happen in the Idra** (Rabba). **The Holy One Bless be He wants the honor of the righteous more than his own honor.** (The Holy one came to this Idra with the righteous because of the great light revealed by the merit of Rabbi Shimon. As the heavens opened to welcome Rabbi Shimon his light was radiated throughout all the worlds, from Malchut to Chokmah. The righteous could join this Idra study because Rabbi Shimon was in between both worlds and they could connect on the same level.)

Like it said in the case of Yerovam, who was offering incense and worship idols, and the Holy One Bless be He was patient with him (didn't punish him immediately) **but when he pointed his hand toward Iddo, the prophet, his hand dried up, as it said** (kings1 13:4) **and his hand dried up. It is not written that it was because he worshiped idols but because he stretched his hand to harm Iddo, the prophet. And now, the Holy One Bless be He, wants honor for all** (the righteous from the Garden of Eden) **who came with him.**

כוז) אָמַר, הָא רַב הַמְנוּנָא סָבָא הָכָא , וְסוּזְרִינָה עִי צְדִיקֵי גְלִיפֵן בְּעִיטְרִין ,
 מְנַהֲרִין כָּל זֹר וְזוּר בּוֹזֵהֲרָא דְזִינְיָ דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא , סְתִיבָא דְכָל סְתִיבִין .
 וְהוּא אֲתִי לְמִשְׁבַּע בְּזוּדוּתָא, אֲלִין מִלִּין דְּאָנָּא אִיבָא . עַד דְּהָוָה יְתִיב, אָמַר,
 הָא רַבִּי פְּנוּס בֶּן יֵאִיר הָכָא, אֲתִקִּינוּ דִּיכְתִּינָה, אֲזִדְעִינוּ וּזְבַרְיָא דְהָוּוּ תַמָּן ,
 וְקָמוּ וְיָתְבוּ בְּשִׁיפּוּלֵי בֵיתָא . וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא , אֲשֶׁתְּאָרוּ קַמִּיהּ (נִיֵּא
 עֲמִיהּ) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן . אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֲשֶׁתְּכּוּזָנָא דְכָל וּזְבַרְיָא הָווּ
 אֲמִירִי, וְאָנָּא עֲמִהוֹן . הֲשֵׁתָא אִיבָא אָנָּא בְּלוּזוּדָאִי , וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַכּוּלֵי ,
 עַלְאִין וְתַתְּאִין . וְכַּאֲה וּזְלִקֵי יוּמָא דִּין .

28) He (Rabbi Shimon) **said, here is Rav Hamnunah Saba** (a Mysterious person that appears throughout the Zohar to teach the friends and open new insights to Torah verses) **and surrounding him were seventy righteous, dressed with crowns, each of them with light that radiates from the light of "Atika Kadisha"** (This light is the first emanation that created the world), **the concealed of all, and he came with happiness to listen to the words, which I will say. And when he sat he said "Here is Rabbi Pinchas ben Yair with us", prepare a place for him, the friends that were there were in shock and they stood and moved to sit in the lower side of the house** (distant themselves from the presence of Rabbi Pinchas, because they knew that he came from the upper worlds.) **Rabbi Elazar and Rabbi Aba stayed close to Rabbi Shimon** (Rabbi Shimon needed an "anchor" to keep him in this world until he finished his teaching. Rabbi Aba was behind him and Rabbi Elazar in front of him since the heavens were opened for Rabbi Shimon, he could have ascended instantly. He was given permission to reveal the secrets in a concealed way although he still needed Rabbi Aba and Rabbi Elazar. The friends were afraid to be taken for "technicality" and not at their time so they moved back and down to the sides of the house.)

Rabbi Shimon said, in the previous Idra (Idra Rabba), all the friends were talking and I with them and now I will speak alone. All will lighten to my words, uppers and lowers. (Rabbi Shimon in his current state of the beginning of ascent was channeling the secrets as a gift to them. It was no longer a regular study and exploration of the spiritual world but a pure delivery of light to everyone, including us in a generation which is 2000 years later.) **Worthy is my share.** (Rabbi Shimon expressed his appreciation to encapsulate the light that he was channeling.)

-+--+--+

(Rabbi Shimon made the Tikkun (meaning correction, establishment or bridge) for the light of creation to reconnect to this world with his seventy Tikunei Zohar. Which is why he merited having the seventy righteous souls from the highest level to come and escort him on his

ascend to heaven. Each one of the souls represented one of the Tikunei Zohar.

With that, Rabbi Shimon is telling our generation that he did the work for us. Rabbi Shimon built the bridge and now we can walk through it to welcome Mashiach. The Zohar has an awesome light, but, the Seventy Tikkunim is the bridge to the final redemption. At his point of departure from this world, Rabbi Shimon revealed to us the deepest secret and tool for the final generation.

The final generation began in 1948 with the announcement of the State of Israel. Seventy years later will be 2018 or 5778 HC. Rabbi Ashlag prepared the Zohar for us. He started the work on the translation and commentary of the Zohar in 1943, 5 years before 1948 and completed it 10 years later in 1953. A year later, in 1954, he passed away. The State of Israel was born in the middle and with the support of his work. The process of the gathering of the children of Israel from all the nations began in 1948. This was the first sign (as is said in the prophecies) of the Final Redemption.

At the end of this Idra it said that when Rabbi Shimon's soul left his body, he was laying on his right side smiling. He was happy because he knew he completed his job.

May we all merit the promised day, today, Amen.

--+--+--+

(From this point on begin the and revelations of the Idra Zuta)

פִּתְּנוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאַבְרָם , (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִשׁוּקְתוּ . כָּל יוֹמִין
דְּאַתְקַטְרָנָא בְּהַאי עֲלָמָא , בְּזוּרָה קְטִירָא אַתְקַטְרָנָא בִּיהַי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וּבְגִין כִּף הַשְׁתָּא וְעָלִי תִשׁוּקְתוּ . דְּהוּא וְכָל סִיעָתָא קְדִישָׁא דִּילֵיהּ, אָתוּ
לְמִשְׁמַע בְּזוּדוֹה , בּוֹלִין סְתִימִין , וְשִׁבּוּא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא , סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין, פְּרִישׁ וְאַתְפְּרֵשׁ מִכַּפְּלָא , וְלֹא פְּרִישׁ , דְּהָא כָּלָא בִּיהַי מִתְדַבֵּק , וְהוּא
מִתְדַבֵּק בְּכַפְּלָא הוּא כָּלָא .

עִתִּיקָא דְכָל עִתִּיקִין , סְתִימָא דְכָל סְתִימִין , אַתְתִּיקוּן וְלֹא אַתְתִּיקוּן . אַתְתִּיקוּן,
בְּגִין לְקִיּוּמָא כָּלָא . וְלֹא אַתְתִּיקוּן, בְּגִין דְּלֹא שְׂכִיזוּ .

כד אתתקן, אפיק ט' גהורין, דלהטין מניה, מתקונזי. ואינן גהורין מניה, מתנהרין ובתלהטין, ואלין ובתפשטין לכל עיבר. כבוצינא דאתפשטין (זמתפשטין) מניה גהורין לכל עיבר. ואינן גהורין דמתפשטין, כד יקרבו למונדע לון, לא שכיון אלא בוצינא בלוודוי. כה הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוצינא עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיון בר אינן גהורין דמתפשטין, דמתגליין, וטמירן. ואינן אקרון שמא קדישא. ובגין כה כלא ווד.

ומה דאמרי וברנא בספרי קדמאי, דאינן דרגין דאתבריאו, ועתיקא קדישא אתגלי בהו, בכל ווד ווד. משום דאינן תקונין דעתיקא קדישא. לאו השתא עידנא להגי מלין דהא אמינא לון באדרא קדישא. וזומינא מה דלא ידענא הכי, ועד השתא אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלוודאי אסהידנא קמי מלכא קדישא, וכל הגי זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אלין.

גולגלתא דרישא וזוורא, לאו ביה שירותא וסיומא. קולטרא דקטפוי, אתפשט ואתגהיר, ובמיה ירתון צדיקייא ד' מאה עלמין דכסופין לעלמא דאתי. מהאי קולטרא דקטפא, דהיא גולגלתא וזוורא, נטיף טלא כל יומא לההוא ועיר אנפין, לאתר דאתקרי שבמים, וביה זמינן מיתייא לאווייא לזמנא דאתי. דכתיב, (בראשית כז) ויתן לה האלהים מטל השמים ואתמלייא רישיה, ומההוא ועיר אפין, נטיף לזקל תפוזין. וכל זקל תפוזין, גהירין מההוא טלא.

האי עתיקא קדישא טמיר וגניז. וזכמתא עלאה סתימאה, בההוא גולגלתא משתכוז, ודאי בהאי עתיקא, לא אתגלייא אלא רישא בלוודוי, בגין דאיהו רישא לכל רישא. וזכמתא עלאה, דאיהו רישא, ביה סתים, ואקרי מווא עלאה. מווא סתימא. מווא דשכיף ושקיט. ולית דידע ליה, בר איהו.

דף רפ"ח ע"ב

תלת רישין אתגלפון, דא, לגו מן דא. ודא, לעילא מן דא. רישא וודא, וזכמתא סתימאה, דאתפסייא, ולא מתפתווא. וזכמתא דא סתימאה, רישא לכל (וישי) רישיה, דשאר וזכמות. (בראשית קמ"ז ע"א) רישא עלאה, עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דף רפ"ח ע"ב) רישא דלאו רישא. ולא ידע, ולא אתידע, מה דהוי ברישא דא, דלא אתדבק (לא) בזכמתא, ולא בסוכלתנו. ועל האי אקרי, (במדבר כז) ברוז לה אל מקומה. (יחזקאל א) והזיות רצוא ושוב.

ובגין כף עתיקא קדישא אקרי אין . דביה תלמיא אין . וכל אינן שערי ,
וְכָל אֵינֹן גִּבְמִין , מִמּוּזָא סְתִימָאָה נְפִיקִין . (תלמי) וְכִלְהוּ שְׁעֵיעִין , (ס"א
יתביו) בְּשִׁקּוּלָא . וְכֹא אֲתוּזֵי קִדְלָא .

כִּלְא הוּא , בְּגִין דְּהֵאֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּזוּד הוּי . כִּלְא בְּזוּדוֹ , וְכֹא שְׁנֵיא
מִרוּזְמֵי לְעֵלְמִין . בְּתַלְתַּת עֶשֶׂר מְכִילֵן דְּרוּזְמִין אֲשֶׁתְּכוּז . בְּגִין דְּהֵאֵי וְכִמְתָּא
סְתִימָאָה דְּבִיהַּ , מִתְּפָרֵשׁ תַּלְתַּת זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע . וְהוּא עֲתִיקָא , כִּלְלִל לֹזֵן ,
וְשְׁלִיטָא (וּזוּ) עַל כִּלְא .

זוּד אַרוּזָא דְּנִהִיר בְּכִלְגוּתָא דְּשַׁעְרֵי דְּנְפִיקֵי מִמּוּזָא , הוּא אַרוּזָא דְּנִהִירִין
בִּיהַּ צְדִיקֵינָא לְעֵלְמָא דְּאֵתֵי , דְּכִתִּיב (מְשִׁלֵּי ד) וְאַרוּז צְדִיקִים כְּאֹר זֹנָה וְזוּ
וְעַל דָּא כְּתִיב , (יִשְׁעִיה נח) אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יִי . וּמֵהֵאֵי אַרוּזָא מִתְנַהֲרִין כֹּל שְׁאֵר
אַרוּזִין , דְּתַלְמִין בְּזַעִיר אַנְפִּין .

הֵאֵי עֲתִיקָא סְבָא דְּסָבִין , כְּתָרָא עֲלָאָה , לְעֵילָא . דְּמִתְעַטְרִין בִּיהַּ כֹּל
עַטְרִין , וְכְתָרִין , מִתְנַהֲרִין . וְכֹל שְׁאֵר בּוּצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין (ומתנהרין) . וְהוּא ,
הוּא בּוּצִינָא עֲלָאָה , טְבִירָא דְּכֹא אֲתִידַע . (וְכֹל שְׁאֵר בּוּצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין
ומתנהרין) (רצ"ב ע"ב)

הֵאֵי עֲתִיקָא אֲשֶׁתְּכוּז בְּתַלְתַּת רִישִׁין , וְכִלְלִין בְּזוּד רִישָׁא . וְהוּא (נ"א
וְהוּא) רִישָׁא עֲלָאָה , לְעֵילָא לְעֵילָא . וּבְגִין דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתֵרְשִׁים בְּתַלְתַּת ,
אוּף הָכִי כֹל שְׁאֵר בּוּצִינִין דְּנִהֲרִין מְנִיָּה , כִּלְלִין בְּתַלְתַּת . עוּד , עֲתִיקָא
אֲתֵרְשִׁים בְּתָרִין . כִּלְלָא דְּעֲתִיקָא בְּתָרִין . הוּא כְּתָרָא עֲלָאָה דְּכֹל עֲלָאִין ,
רִישָׁא דְּכֹל רִישֵׁי . וְהוּא דְּהוּי לְעֵילָא מִן דָּא , דְּכֹא אֲתִידַע . כֹּף כֹּל שְׁאֵר
בּוּצִינִין , סְתִימִין בְּתָרִין . עוּד עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתֵרְשִׁים וְאִסְתִּים בְּזוּד , וְהוּא
זוּד , וְכִלְלָא הוּא זוּד . כֹּף כֹּל שְׁאֵר בּוּצִינִין , מִתְקַדְשִׁין , מִתְקַשְׁרִין , וּמִתְהַדְרִין
בְּזוּד , וְאֵינֹן זוּד .

מִצְזָא דְּאֲתֵגְלֵי בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא , רְצוֹן אַקְרִי , דְּהֵאֵי רִישָׁא עֲלָאָה דָּא
סְתִים לְעֵילָא , דְּכֹא אֲתִידַע פְּשִׁיט זוּד טוּרְזָא בְּסִימָא , יָאָה , דְּאֲתַפְּלִיל
בְּמִצְזָא . וּבְגִין דְּאִיהוּ (נ"א דהוּא) רְעוּא דְּכֹל רְעוּין , אֲתֵתְקֵן בְּמִצְזָא ,
וְאֲתֵגְלֵי בְּבוּסִיטָא (ס"א אַתְגְּלִיף בְּפִסִּיטָא) , הֵאֵי מִצְזָא אַקְרִי רְצוֹן .

וְכֹד רְצוֹן דָּא אֲתֵגְלֵי , רְעוּא דְּרְעוּין אֲשֶׁתְּכוּז בְּכִלְהוּ עֵלְמִין , וְכֹל
צְלוּתִין דְּלִתְתָּא מִתְקַבְּלִין , וּמִתְנַהֲרִין אַנְפִּין וְזַעִיר אַנְפִּין , וְכִלְלָא בְּרוּזְמֵי
אֲשֶׁתְּכוּז , וְכֹל דִּינִין אֲתֵטְמֵרִין וְאֲתַכְּפִין .

בְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְּצְלוּתָא דְּמִנְזָה , דְּהוּא עֵידֵן דְּכֹל דִּינִין מִתְעַרְיִן ,
אֲתֵגְלֵי הֵאֵי מִצְזָא , וְאֲתַכְּפִין כֹּל דִּינִין , וְאֲשֶׁתְּכוּז רּוּזְמִין בְּכִלְהוּ עֵלְמִין .
וּבְגִין כֹּף אֲשֶׁתְּכוּז שְׁבַת בְּלָא דִּינָא , לָא לְעֵילָא וְכֹא לְתַתָּא . וְאִפְּיֹלוּ אֲשָׁא
דְּגִיהָם אֲשֶׁתְּקַע (ס"א אַשְׁתְּכֵן) בְּאַתְרֵיהַּ , וְגִיּוּזִין וְזִיבֵיא . וְעַל דָּא אֲתוּסַף
נְשִׁמְתָּא דְּזוּדוֹ בְּשִׁבְתָּא .

ובעני בר נש למוזדי בתלת סעודתי דשבתא, דהא כל מהימנותא, וכל ככלא דמהימנותא, ביה אשתכח, ובעני בר נש לסדרא פתורא, ולמיכל תלת סעודתי דמהימנותא, ולמוזדי בהו.

אמר רבי שמעון, אסדהנא עלי לכל אלין דהכא, דהא מן יומאי לא בטיילנא אלין ג' סעודתי, ובגמיהון לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא. ואפילו ביומי אזוריני לא אצטריכנא, כל שכן בשבתא. דמאן דזכי בהו, זכי למהימנותא שלימתא. ווד, סעודתא דמטרוניתא. ווד, סעודתא דמלכא קדישא. ווד, סעודתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ובההוא עלמא ין כי בהו לאלין. האי רצון כד אתגליא, כל דינן אתכפיין משולשליהון.

תקונא דעתיקא קדישא אתתקן בתקונא ווד, ככלא דכל תקונין. והיא וזכמה עלאה, סתימאה. ככלא דכל שאר, והאי אקרי עדן עלאה סתימא. והוא מוזא דעתיקא קדישא. והאי מוזא אתפשט לכל עיבר, מניה אתפשט עדן אזורא. ומהאי עדן אתגלף.

דף רפ"ט ע"א

וההוא (דף רפ"ט ע"א) רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע, כד פשיט ווד טורנא (ס"א גונא), דהוה מתתקן לאתגהרא, בטש בהאי מוזא (נ"א מצחא), ואתגלף, ואתגהיר בכמה גהירין, ואפיק וארשים כבוסיטא דא, בהאי מוזא. ואתרשים ביה ווד גהורא, דאקרי רצון. והאי רצון אתפשט לתתא בדיקנא, עד ההוא אתר דמתישבא בדיקנא, ואקרי ווסד עלאה. ודא איהו נוצר ווסד. ובהאי רצון כד אתגליא, מסתכלין מארי דדינא ומתכפיין.

עיני דרישא דעתיקא קדישא, תרין בוזד שקיכן. דאשגוזין תדירא, ולא גאים. דכתיב, (תהלים קכא) לא יזום ולא יישן שומר ישראל, ישראל קדישא, בגין כה לא אית ליה גבינין על עינא, ולא כסותא.

ההוא מוזא אתגלף ונהר בתלת וזורין דעילא (נ"א דעינא), בוזורא ודא מסתוזין עינין דזעיר אנפין, דכתיב, (שיר השירים ה) רוזצות בוזלב. דהוא (נ"א בהוא) וזורא קדמאה. ושאר וזורין אסתוזין ונהרין לשאר בוצינין.

מוזא אקרי גביעא דברכתא, גביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו. ובגין דהאי מוזא להיט בג, וזורין דעינא, בעינא תלא ביה ברכ תא, דכתיב, (משלי כב) טוב עין הוא יבורך, דהא במוזא תלפין וזורו דעינא. האי עינא כד אשגוז בזעיר אנפין, (עלמין) (ס"א אתנהרן אנפין כלהו בחזו) אנגהרן כלהו בוזדו. עינא דא, הוא כלא ימינא, לית ביה שבמאלא. עינין דתתא, ימינא ושמאלא, תרי, בתרי זונין.

בַּעֲזֵיעוֹתַי דְּסַפְרָא אוֹלִיפְנָא , דְּהָא י' עֲלָאָה, י' תַּתְּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַּתְּאָה. ו' עֲלָאָה, ו' תַּתְּאָה. כָּל אֲלִין עֲלָאִין , בְּעֵתִיקָא תַלְלִין. תַּתְּאִין, בְּאֵיר אַנְפִּין אִינּוֹן. לָאוּ תַלְלִין , אֶלָּא אִינּוֹן מוּמֵשׁ . וּבְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא תַלְלִין . דְּהָא שְׂבָמָא דְעֵתִיקָא אַתְּכִסְיָא מִכְּכָא , וְלֹא אֲשַׁתְּכוּז . אֲבָל אֲלִין אַתְּוֹן דְּתַלְלִין בְּעֵתִיקָא. בְּגִין דִּיתְקִימוּן אִינּוֹן דְּלַתְתָּא. דְּאִי לָאוּ הָכִי לֹא יִתְקִימוּן.

וּבְגִין כֶּף , שְׂבָמָא קַדִּישָׁא סְתִים וְגַלְיָא . הַהוּא דְסְתִים לְקַבְלִיהַ דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִיבָא דְכְּכָא . וְהַהוּא (אַתְגְּלִיָּא בְּגִינִיהַ דְתַלְיָא) (ס"א דַּתְגְּלִי ב גִינִיהַ דַּהוּא דַּתְגְּלִיָּא) (דְתַלְיָא) בְּאֵיר אֲפִין. וּבְגִין כֶּף , כָּל בְּרַכָּאן בְּעִין סְתִים וְגַלְיָא . אֲלִין אַתְּוֹן סְתִיבָא דְתַלְלִין (בְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא . תַלְיִין , אַמַּאי תַלְיִין (תַלְיָא) י' לְקִימָא לִי' דַּלְתָּא (ס"א) וְדַאי בְּגוּלְגַלְתָּא בְּמַצְחָא בְּעִינִין תַלְיָא י' (ס"א אַמַּאי) אַמַּאי תַלְיָא לְקִימָא לִי' דַּלְתָּא)

וּזוּטָמָא, בְּהַאי וּזוּטָמָא , בְּנֻקְבָא דְפְרַדְשָׁקָא דְבֵיהַ , נְשִׁיב רוּזָא דְרוּזִי לְאֵיר אֲפִין . וּבְהַאי וּזוּטָמָא , בְּנֻקְבָא דְפְרַדְשָׁקָא , תַלְיָא ה' , לְקִימָא ה' אַתְּוָא דְלַתְתָּא . וְדַא רוּזָא נְפִיק מִבוּזָא סְתִיבָאָה , וְאֶקְרִי רוּזָא דְרוּזִי . וּבְהַאי רוּזָא, אִמִּינִין לְמַגְדָּע וְזַכְמָתָא, בְּזוּמָא דְמִלְכָּא מִשִּׁינּוּא. דְכַתִּיב, (ישעיה יא) וְנִזְוָה עֲלִיו רוּזִי י' רוּזִי וְזַכְמָהּ וּבִינָהּ וְגו' . הַאי וּזוּטָמָא, וְזִינִין מִכָּל סְטָרִין, וְזָדוּ שְׂלִימָא . גְּזוּת רוּזִי . אַסְוּתָּא. בְּזוּטָמָא דְאֵיר אַנְפִּין (כַּמָּה דַּאקִימָנָא) כְּתִיב, (שְׂמוּאֵל ב כב) עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֶפֶס וְגו' . וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה מח) וְתַהֲלַתִּי אוֹזְטָם לָךְ.

וּבְסַפְרָא דְאַגְדָּתָא, דְבִי רַב יִיבָא סְבָא , אֻקְיָם, ה' בְּפּוּמָא, וְהִכָּא לֹא מִתְקִימָא הָכִי, וְלֹא אַצְטְרַפָּא (ס"א אַצְטְרַיְכִנָּא), אֶף עַל גַּב דְּבוּזָא סְלָקָא, אֶלָּא בְּה' דִּינָא תַלְלָא, וְדִינָא בְּזוּטָמָא תַלְלָא, דְכַתִּיב עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֶפֶס. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל. עֲקָרָא דְרוּזָא בְּזוּטָמָא תַלְלָא.

כָּל תַּקּוּנֵין דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא , בְּמוּזָא שְׂקִיט וְסְתִים מִתְתַקְנֵן . וְכָל תַּקּוּנֵין דְאֵיר אַנְפִּין , בְּזַכְמָהּ תַּתְּאָה מִתְתַקְנֵן . דְכַתִּיב, (תהלים קד) כָּלֶם בְּזַכְמָהּ עֲשִׂיתָ, וְהִי כָּלְלָא דְכָלְלָא וְדַאי . מִהַ בִּין ה' לָהּ. ה' דְהִכָּא, דִּינָא אַתְעַר מְנָה. וְדְהִכָּא רוּזִי גֵו רוּזִי.

דף רפ"ט ע"ב

בְּדִיקָנָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא , תַלְלָא כָּל יְקִירוּ דְכָלְלָא . מִזְלָא דְכָלְלָא אֶקְרִי . מִהַאי דִּיקָנָא, מִזְלָא יְקִירוּתָא (נ"א מַהַאי מִזְלָא יְקִירוּא) (מִמִּזְלָא יְקִירוּא) דְכָל יְקִירוּן , מִזְלֵי עֲלָאִי וְתַתְּאִי . כְּלָהוּ מִשְׁגִּימוּן לְהַהוּא מִזְלָא . בְּהַאי מִזְלָא תַלְלִיָּא וְזִי דְכָלְלָא, מִזְלֵי דְכָלְלָא . בְּהַאי מִזְלָא תַלְלִין שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. גְּשִׁמִּין דְרַעְנָא. בְּהַאי מִזְלָא, אַשְׁמִיזוּתָא דְכָלְלָא . בְּהַאי מִזְלָא תַלְלִין כָּל וְזִיכְרִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין . (ד)

רפ"ט ע"ב

תַּלְתַּת עֲשֵׂר גְבִיעִין, דְמִשְׁנוּא דְרַבּוּתָא טָבָא, תַלְלִין בְּדִיקָנָא דְמִזְלָא יְקִירוּא דַּא . וְכָלְהוּ נְפִיקִין לְאֵיר אַנְפִּין . לֹא תִימָא כְּלָהוּ , אֶלָּא תַשְׁעָה מִנִּיהוּ ,

משתכונן בנעיר אנפין, לאכפויא דינין. (וכד) האי מוּלָא, תלמיא בשקולא עד טבורא. כל קדושי קדושי וְ דקדושא ביה תלמין. בהאי מוּלָא, פשיט פשיטותא דקוטרָא עלאה. ההוא רישא דכל רישין, דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא ידעין עלאין ותתאין. בגין כף כלא בהאי מוּלָא תלמיא.

בדיקנא דא, גי רישין דאמינא, מתפשטין. וכלהו מתוּבְרין בהאי מוּלָא, ומשתכונן ביה. ובגין כף, כל יקירו דיקירותא, בהאי מוּלָא תלמיא. כל אלין אתון דתלמין בהאי עתיקא, כולהו תלמין בהאי דיקנא, ומתוּבְרין בהאי מוּלָא, ותלמין ביה, לקיימא אתון אונרין. דאלמלי לא סליק אלין אתון בעתיקא, לא קיימין אלין אונרין. ובגין כף אמר משה כד אצטרין, יי יי, תרי זימנא (זימני), ופסיק טעמא בגווייהו. דהא במוּלָא תלמיא כלא. מדהאי מוּלָא, מתכספי עלאי ותתאי, ומתכפין קמיה. ופאה ווולקיה מאן דזכי להאי.

האי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, לא אדפר, ולא אשתכוז. ובגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין, לא אדפר, פר רישא וזדא, בלא גופא, לקיימא כלא.

והאי (נ"א דכל סתימין (ס"א בגין דאיהו) רישא (עלאה) עלאין לכל עלאין, לא אדפר, אלא רישא חדא, בלא גופא, לקיימא כלא. והוא) טביר וסתימין וגניז מכלא, תקוני אתתקנן, בההוא מוּזא סתימאה דכלא, דאתפשט ואתתקן כלא ונפיק וזדא עלאה, וזדא עלאה אתפשט ואתקן ואתכליל כלא במוּזא סתימאה דא. כד אתתקן וזורא דא בנהירו דא, בטש מאן דבטש, בהאי מוּזא ואתנהיר, ותלמיא ממוּלָא יקירא מוּזא אונרא, דאתפשט ונהיר לתלתין ותרין שביילין. כד אתנהיר נהיר ממוּלָא יקירא. אתנהירו גי רישין עלאין, תרין רישין, וזדא דכליל לון. ובמוּלָא תלמין, ואתכליל ביה.

מכאן שארי לאתגליא יקירו דדיקנא, דאיהו מוּלָא סתימאה. ואינון מתתקנן (ביה), כמה דעתיקא קדישא תלת רישין מתעטרין ביה, הכי כלא בתלת רישין. וכד אתגהרין, תלמין כלהו דא בודא בתלת רישין, תרין מתרין סטרין, וזדא דכליל לון.

ואי תימא, מאן עתיקא קדישא.

תא וזי, לעילא לעילא, אית דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא אתרשים, והוא כליל כלא, ותרין רישין ביה כלילין (ס"א תלמין). וכדן כלא (חדא) הכי אתתקן. וההוא לאו במנינא, ולא בכללא ולא בווּשְפִין אלא ברעותא דלכא, על דא אתמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מוּזא בלשוני.

אתר דשירותא אשתכוז, בעתיקא קדישא, דאתנהיר ממוּלָא, הוא נהירו דזכמתא, דאתפשט לתלתין ותרין עיבר. ונפקא בההוא מוּזא

סתימאה, מנהירו דביה. ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמיתא (ס"א בחמתא), דא היא. ושירותא ממה דאתגלייא (הוי), ואתעביד לתלת רישין, ורישא ודא כליל לון. ואלין תלת מתפשטן לזעיר אנפין, ובאלין נהרין כלא.

אתגליף האי וזכמתא, ואפיק וד נהרא, דנגיד ונפיק לאשקאה גנתא ועייל (נ"א ועייל) ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד וד מוונא ובתמן אתמשיך ונגיד בכל גופא, ואשקי כל אינון נטיעאן. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את העץ וגו'.

תו אתגליף האי וזכמתא, ואתמשיך ועייל ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוונא אורא (ההוא אחרא). ההוא נהירו דאתמשכא מניה אלין תרין משיכן אתגליפו, מתווכרין בוד רישא דעמיקא דבירא, דכתיב, (משלי ג) בדתו תהובות נבקעו. ועייל ברישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוונא אורא, ובתמן אתמשיך ועייל לגו גופא, ובמלייא כל אינון אדרין ואכסדרין דגופא. הדא הוא דכתיב, (משלי כד) ובדעת וודרים ימלאו.

דף ר"צ ע"א

ואלין נהרין, מנהירו דההוא מוונא עלאה סתימאה, דנהיר במזלא (עתיקא קדישא). וכלא דא בדא תלין. ואתקשר דא בדא ודא בדא, עד דישתמודע דכלא וד, וכלא הוא עתיקא, (דף ר"צ ע"א) ולא אתפרש מניה כלום. אלין תלת נהרין, נהרין לתלת אונרין, דאקרון אבהן. ואלין נהרין לבנין. וכלא נהיר מאתר וד. כד אתגלייא האי עתיקא, רעווא דרעוון, כלא נהיר וכלא אשתכוז בודו שלימתא.

האי וזכמתא אקרי עדן, והאי עדן אתמשיך מעדן עלאה, סתימאה דכל סתימין. ומהאי עדן, אקרי שירותא. דבעתיקא לא אקרי, ולא הוי שירותא וסיומא. ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא, לא אקרי אתה. בגין דאתכסטיא ולא אתגלייא. ואקרי הוא. ובאתר דשירותא אשתכוז אקרי אתה, ואקרי אב. דכתיב, (ישעיה סג) כי אתה אבינו.

באגדתא דבי רב ייבא סבא, כללא דכלא, זעיר אנפין אקרי אתה. עתיקא קדישא דאתכסטיא, אקרי הוא. ושפיר. והשתא קרינן באתר דא דשירותא אשתכוז, אתה. אף על גב דאתכסטיא, מניה הוי שירותא, ואקרי אב. והוא אב לאבהן. והאי אב נפיק מעתיקא קדישא, דכתיב (איוב כח) והזכמה מאין תמצא. ובגין כך לא אשתמודע.

תא וזי, כתיב (איוב כח) אלהים הבין דרפה, דרפה ממש. אבל והוא ידע את מקומה, מקומה ממש. וכל שכן דרפה. (מקומה ממש. ולא דרכה. מקומה ממש. וכל שכן דרכה.) וכל שכן ההוא וזכמה דסתימא ביה בעתיקא קדישא.

האי וזכמה שירותא דכל א, מניה מתפשטן תלתין ותרין שבילין. (שבילין ולא ארמין) ואורייתא בהו אתפלילת בעשרין ותרין אתון, ועשר אמירן. האי וזכמה אב לאבהן. ובהאי וזכמה, שירותא וסיומא אשתכוז. ובגין דא, וזכמה עלאה וזכמה תתאה. כד אתפשט וזכמה, אקרי אב לאבהן. כלא לא אתפליל אלא בהאי. (ס"א כד מתפשטן חכמות, אתקרי אב לאבהן. כלא לא אתפליל אלא בהאי) דכתיב, (תהלים קד) כלם בוזכמה עשית.

זקף רבי שמעון ידוי, וזודי, אמר, ודאי עידן הוא לגלאה, וכלא אצטרין בשעתא דא. תאנא, בשעתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, בעא לאתקנא כלא, אתקין כעין דכר ונוקבא. באתר דאתפלילו דכר ונוקבא לא אתקיימו, אלא בקיומא אורא (ס"א כעין דכר) (אלא בדכר) דדכר ונוקבא. והאי וזכמה כללא דכלא, כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא, לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא. א. דהאי וזכמה אתפשט, ואפיק מניה בינה, ואשתכוז דכר ונוקבא. הוא וזכמה אב. בינה אם וזכמה ובינה, בוזד מתקלא אתקלו, דכר ונוקבא. ובגווייהו כלא אתקיים בדכר ונוקבא, דאלמלא האי, לא מתקיימין.

שירותא דא אב לכלא, אב לכלהו אבהן, אתוּפְרוּ דא בְּדָא, וְנִהִירוּ דָא בְּדָא. (חכמה אב. בינה אם. משלי ב) כי אם לבינה תקרא) כד אתוּפְרוּ, אולידו, ואתפשטת מדימונתא. באגדתא דבי רב יבא סבא, הכי תאני, מהו בינה. אלא כד אתוּפְרוּ דא בְּדָא, יו"ד בה"א, אתעפרת, ואפיקת בן, ואולידת. ובגין כה, בינה אקרי, בן י"ה, שלימותא דכלא. אשתכוזו תרווייהו דמתוּפְרוּ, ובן בגווייהו. כללא דכלא. בתקונייהו אשתכוז שלימותא (נ"א מן י"ה, תרווייהו דמתחברן, ובן בגווייהו. בתקונייהו אשתכוז שלימותא דכלא כללא) דכלא, אב ואם בן ובת.

מלין אלין, לא אתיהבו ל גלאה, בר לקדישי עליונין, דעאלו ונפקו, וידעין ארוזי דקודשא בריך הוא, דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא. דכתיב, (הושע יד) פי ישראלים דרכי יי, וצדיקים ילכו בם וגו'. זכאה וזולקיה, דמאן דזכי למנדע אורוזי, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהירין בהו, כמאן דנהיר מנהירו דבוצינא. לא אתמסרו מלין אלין, אלא למאן דע אל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גליא קמי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, דמלין אלין נהירין בלבאי, באשלמותא דרוזימותא ודוילו דקודשא בריך הוא. ואלין בני דהכא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהירן באלין מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלמותא כמה דאצטרין. זכאה וזולקי עמהון, בההוא עלמא.

דף ר"צ ע"ב

אמר רבי שמעון, כל מה דאמינא דעתיקא קדישא . וכל מה דאמינא דזעיר אנפין . כללא הוא וזד מלה . לא (דפר יצע"ב) תלמיא ביה פירודא . בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין .

תא וזו , שירותא דא דאקרי אב , אתפליל ביו"ד , דתלמיא ממוזלא קדישא . ובגין כך , יו"ד פליל אתון אורגין . " סתימא דכל אתון אורגין . " רישא וסיפא דכלא .

והוא גזר דנגיד ונפיק , אקרי עלמא דאתי , דאתי תדיר ולא פסיק . והאי הוא עדונא דצדיקא , לזפאה להאי עלמא דאתי , דאשקי תדיר לגנתא , ולא פסיק . עליה פתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו . והוא עלמא דאתי , אברי ביו"ד , הדא הוא דכתיב , (בראשית ב) ונזר יוצא מעדן להשקות את הגן . " כליל תרין אתון ויד .

באגדתא דבי רב יבא סבא תנינן , אמאי ויד פליקן ביו"ד . אלא נטיעה דגנתא (ס'אודא) דא , אקרי ו . אית גנתא אורגא , דאיהי ד . ומתאי ו , אשתקליא ד . (דאיהי ארבעה ראשים) והיינו רזא דכתיב , ונזר יוצא מעדן וגו' . מאי עדן . דא וזכמה עלאה , ודא י . להשקות . את הגן , דא הוא ו . ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים , דא הוא ד , וכלא כליל ביו"ד .

ובגין כך , אקרי אב לכלא . אב לאבנה . שירותא דכלא , (אקרי) ביתא דכלא , דכתיב , (משלי כד) בוזכמה יבנה בית . (מהאי י' שירותא וסימא דכלא) וכתיב , (תהלים קד) כלם בוזכמה עשית . באתריה , לא אתגלייא , ולא אתידע . מדאתובר באימא אתרמיז באימא ובגין כך אימא כללא דכלא , פה אתידע ובה אתרמיז , שירותא וסימא דכלא . (חכמה אקרי) דבה סתים פלא .

כללא דכלא , שמה קדישא . עד השתא רמיונא , ולא אמנא כל אלן יומין . והאידנא מתגלפין סטרין , י' כליל בהאי וזכמה . הי דא אימא , וקרינן בינה ויה , אלן תרין בגין , דמתעטרן מאימא . והא תנינן , דבינה אתפליל מכלא . יו"ד דמתוברא באימא , ומפקין ביו"ד . והיינו בינה , א"ב וא"ם דאינן י"ה , בן בגווייהו .

השתא אית לאסתכלא , בינה , ואקרי תבונה , אמאי אקרי תבונה , ולא בינה . אלא תבונה אקרי , בשעתא דינקא לתרין בגין , ביו"ד וב"ת , דאינן ויה . והיא שעלתא אקרי תבונה . דכלא פליל באלן אתון , ביו"ד וב"ת , אינן ויה . וכלא וזד כללא , והיינו תבונה .

בספרא דרב המנונא סבא אמר , דשלמה מלכא , תקונא קדמאה דגלי ואמר , (שיר השירים א) הגף יפה רעיתי מהאי הוא . ותקונא תניינא , אקרי פלה , דאיהי נוקבא דלתתא . ואינן דאברי , דתרווייהו להאי נוקבא דלתתא אינן , לאו הכי . דהיא קדמאה לא אקרי פלה . והיא בתראת , אקרי פלה .

לְאִמְנִין (ידיעו) יְדִיעִין (לומניו סגיאין). דְּהָא אֲמַנִין סִגְיָאן אִיעוֹן, דְּדַכּוּרָא לֹא אֲתוּבְרָא עִמָּה, וְאֲסִתְלַק מִינָהּ. בְּהָהּוּא אֲמַנָא כְּתִיב, (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדָּת טוּבְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב. בְּשַׁעֲתָא דְאֲתַדְכָּאֵת גּוֹקְבָא, וְדַכּוּרָא בְּעֵי לְאֲתוּבְרָא עִמָּה, כְּדִין אֲקָרִי כָּל י"ה. כְּכִלְיָה מִמֶּשׁ אֲתִיָּא. (אבל) הָאִי אִימָא, לֹא אֲפָסִיק רַעוּתָא דִּתְרוּוּיָהּ לְעֵלְמִין, בְּוֹד נְפֻקִין, בְּוֹד שְׂרִיין. לֹא אֲפָסִיק דָּא מִן דָּא, וְלֹא אֲסִתְלַק דָּא מִן דָּא. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן, יוֹצֵא תְדִיר, וְלֹא אֲפָסִיק דְּדָא הוּא דְכְּתִיב, וְכַמּוּצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְוְבוּ מִימִיו. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב רַעֲתִי, בְּרַעוּתָא דְאִוּוּהָ שְׂרִיין, בְּאִוּוּדוּתָא שְׁלִימוּתָא (שלימתא). אֲבָל הֵכָא אֲקָרִי פְלָה, דְּכַד אֲתָא דַּכּוּרָא לְאֲתוּבְרָא עִמָּה, הִיא פְלָה, פְּכֻלָּה אִיהִי אֲתִיָּא מִמֶּשׁ.

וּבְגִין כֶּף, תְּרִי (ויחי ומ"ב) תְּקוּנִין דְּגוֹקְבֵי פְּרִישׁ שְׁלֻמָּה. תְּקוּנָא דְּקַדְמִיתָא סְתִימָא, בְּגִין דְּאִיהִי סְתִימָא. וְתְּקוּנָא תְּנִינָא פְּרִישׁ יִתִיר, וְלֹא סְתִים כּוּלֵי הָאִי. וְלִבְתֵּר תְּלָא כָּל שְׁבוּנָא בְּהָיָא דְלַעֲלֵלָא. דְּכְתִיב, (שיר השירים ו) אֲנֹת הִיא לְאִמָּה פָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ. וּבְגִין דְּאִיהִי אִימָא מִתַּע טָרָא בְּעֵטְרָא דְּכֻלָּה, וְרַעוּתָא דְּיוּיִד לֹא אֲפָסִיק מִנָּהּ לְעֵלְמִין, אֲתִיָּהִיב בְּרַשׁוּתָהּ כָּל וְזִירו דְּעֵבְדִין. כָּל וְזִירו דְּכֻלָּא. כָּל וְזִירו דְּוִוִיבֵינָא, לְדַפְּאָה לְכֻלָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם. וְכְתִיב (ויקרא כח) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שַׁעַת הַזֹּה מִשְׁשִׁים שָׁנָה יוֹבֵל הִיא. מֵאִי יוֹבֵל. כִּמְדָה דְּאֲתָא אֲבִיר (וימיה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלוּ שְׂרָשִׁיו. מִשּׁוּם הֵהוּא נִהָר דְּאֲתִי וְנִגִיד וְנִפִיק, וְאֲתִי תְדִיר, וְלֹא פְּסִיק.

דף רצ"א ע"א

כְּתִיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כִּי אִם לִבִּינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ. כִּיִּן דְּאֲבִיר כִּי אִם לִבִּינָה תִקְרָא, אֲמַאי לְתַבּוּנָה. אֲלֵא כֻלָּא כִּמְדָה דְּאֲמִינָא. הִי מְנִייהוּ עֲלָאָה. בִּינָה עֲלָאָה מִתַּבּוּנָה. בִּינָה אָב וְאָם וְבִין. י"ה: אָב וְאָם, וְבִין בְּגוּוּיָהּ. תַּבּוּנָה: כֻלָּא כֻלָּא דְּבִנִין, בִּין וּבֵת, ו"ה. וְלֹא אֲשַׁתְּכוּז אָב וְאָם, אֲלֵא בְּאִימָא דְּאִימָא וְדָאִי (ס"א בבינה. ובתבונה ודאי אימא) רְבִיעָא עֲלִיָּהּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. אֲשַׁתְּכוּז דְּכֻלָּא דִּתְרִין בְּגִין, אֲקָרִי תַבּוּנָה. וְכֻלָּא דְּאָב אָם וְבִין, אֲקָרִי בִינָה. וְכַד בְּעֵי לְאֲכַלְלָא כֻלָּא, בְּהָאִי אֲתַכְּלִיל.

וְהָאִי אָב וְאָם וְבִין, אֲקָרוּן וְכִמְדָה בִּינָה וְדַעַת. בְּגִין דְּהָאִי בִין גְּטִיל סִימְנִין דְּאָבוּי וְאִמִּיָּה, אֲקָרִי דַעַת, דְּהוּא סִהְדוּתָא דִּתְרוּוּיָהּ. וְהָאִי בִין, אֲקָרִי בּוֹכְרָא. דְּכְתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דְּאֲקָרִי בּוֹכְרָא, גְּטִיל תְּרִין וּוּלְקִין. וְכַד אֲתַרְבִּי בְּעֵטְרוֹי, גְּטִיל תְּלַת וּוּלְקִין. וּבִין כֶּף וּבִין כֶּף, תְּרִין וּוּלְקִין, וְתַלְתַּת וּוּלְקִין כֻּלָּא וּזַד מְלָה. וְהָאִי וְהָאִי הֵכִי (ס"א מד) הָוִי, יְרוּתָא דְּאָבוּי וְאִמִּיָּה יְרִית.

מֵאִי יְרוּתָא דָּא. אֲוּוּסְנָתָא דְּאָבוּי וְאִמִּיָּה, וְתְּרִין עֵטְרִין דְּהוּוּ גְּנִיזִין בְּגוּוּיָהּ, וְאֲוּוּסִינֵנוּ לְבִין דָּא. מִסְטְרָא דְּאָבוּי, הָוִה גְּנִיזֵנוּ בְּגוּוּיָהּ וּזַד עֵטְרָא, דְּאֲקָרִי וְזַסְד. וּמִסְטְרָא דְּאִימָא, וּזַד עֵטְרָא דְּאֲקָרִי גְּבוּרָה. וְכֻלָּהוּ מִתַּעֲטְרִין

בְּרִישָׁה, וְאוֹיֵד לוֹן. וְכֹד נְהָרִין אַלִּין אֵב וְאֵם עֲלִיה , כִּלְהוּ אַקְרוֹן תְּפִילִין
 דְּרִישָׁא. וְכִלְא נְטִיל בֵּן דָּא, וְיָרִית כִּלְא, וְאֶתְפֵּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא. וְהָאֵי בֵּן יְהִיב
 לְבָרְתָא. וְבָרְתָא מִזִּיה אֶתְוֹן. וְעַל כָּל פְּנִים מִכָּאן , בְּרָא יָרִית וְלֹא בָרְתָא.
 בְּרָא יָרִית לְאֵבוֹי וְלֵאמִיָּה וְלֹא בָרְתָא . וּבִמְזִיה אֶתְוֹן בָּרְתָא . כְּמָה
 דְּכִתְיִב, (דְּנִיאל ד) וּבְמוֹזֵן לְכִלְא בֵּיה . (וְאֵי תִימָא כֹּל הָאֵי וְהָאֵי אַקְרוֹן צְדִיק וְצִדִּק בְּחַד אֵינוֹן וְחַד
 כִּלְא).

הֲגֵי אֵב וְאֵם , כִּלְיָן וּבִמְתוּזְבָרֵן דָּא בְּדָא. וְאֵב טְמִיר יִתִּיר . וְכִלְא אֹוֹיֵד
 מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא , וְתִלְיָא מִמְזִלָּא קְדִישָׁא , יְקִירוּ (יְקִירוּ) דְּכָל יְקִירִין . וְאֶלִּין
 אֵב וְאֵם, מִתְקַנֵּין בֵּיתָא, כְּמָה דְּאֵמִיָּה דְּכִתְיִב, (מִשְׁלֵי כֹד) בְּוֹכְמָה יִבְנֵה בֵּית
 וּבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת וְוָדָרִים יִמְלָאוּ כָּל הוֹן יְקָר וְנִעִים . וְכִתְיִב (מִשְׁלֵי
 כֹב) כִּי נִעִים כִּי תִשְׁמָרֵם בְּבִטְנָךְ . (הֲגֵי כִלְא דְכִלְא , כְּמָה דְּאֵמִיָּה וְתִלְיִין מִמְזִלָּא קְדִישָׁא
 יְקִירוּ).

אָמַר רַבִּי שְׁמוּעוֹן, בְּאֶדְרָא לֹא גְלִינָא כִּלְא. וְכָל הֲגֵי מוֹלִין, טְמִירִין בְּלִפְאֵי
 הוּוּ עַד הַשְּׁתָא, וּבְעִינָא לְאֵטְמָרָא לוֹן לְעִלְמָא דְּאֵתִי, מִשּׁוּם דְּתַמְנֵן שְׁאֵלְתָא
 שְׁאִיל לְנָא, כְּמָה דְּכִתְיִב, (יִשְׁעִיה נֹג) וְהִזִּיה אֲמוּנָת עֵתְךָ וּזוֹסֵן יִשְׁוִעוֹת וְזָכְמָה
 וְדַעַת וְגוֹ', וְזָכְמָה בְּעִינֵין מִיָּנִי, וְהַשְּׁתָא רְעוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָאֵי,
 הָא בְּלֹא כְּסוּפָא אֵיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי אֶל דְּעוֹת יִי , דְּעוֹת וְדָאֵי . הוּא הַדְּעַת . בְּדַעַת כָּל
 פְּלִטְרוּי אֶתְמַלְיִין . דְּכִתְיִב, וּבְדַעַת וְוָדָרִים יִמְלָאוּ . (בְּגִין כֹּד) דְּעַת אֹוֹרָא לֹא
 אֶתְגְּלִיָּא, דְּהָא טְמִירָא אֹוִיל בְּגוּוִיה , וְאֶתְכִלִּיל בֵּיה . דְּעַת נְהָרִין בְּמוֹזֵן ,
 וְאֶתְפֵּשֵׁט בְּמוֹזָא כִּלְא . (בְּמוּחָא, בְּגוּפָא כִלְא, כִּי אֶל דְּעוֹת יִי')

בְּסַפְרָא דְּאֶגְדָּתָא תֵּנֵן יֵן, כִּי אֶל דְּעוֹת יִי , אֶל תְּקַרִי דְּעוֹת , אֶלָּא עֲדוּת .
 דְּהוּא סְהַדוּתָא דְּכִלְא , סְהַדוּתָא דְּתִרִין וְוֹלְקִין , כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תְּהִלִּים
 עח) וַיִּקָּם עֲדוּת בִּיעֶקֶב. וְאֵף עַל גַּב דְּהָאֵי מוֹלָה, אֹוִקְמוּהָ בְּסַפְרָא דְּעִנְיֵנוֹתָא
 בְּגוּוֹנָא אֹוֹרָא . הָתֵם בְּאֶתְרִיה שְׁלִים , הֲכָא כִּלְא שְׁפִיר , וְכִלְא הֲוִי , כֹּד
 אֶסְתִּים מוֹלָה.

הָאֵי אֵב וְאֵם, כִּלְהוּ בְּהוּ כִּלְיָן, כִּלְא בְּהוּ סְתִימֵן, וְאֵינוֹן סְתִימֵן בְּמוֹלָא
 קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְּכָל עֲתִיקִין . בֵּיה סְתִימֵן. בֵּיה כִּלְיָן. כִּלְא הוּא, כִּלְא הֲוִי.
 בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיָּה, לְעִלְמֵי וְלְעִלְמֵי עִלְמִין.
 דף רצ"א ע"ב

כָּל מוֹלִין דְּאֶדְרָא יָאוּת , וְכִלְהוּ מוֹלִין קְדִישִׁין , מוֹלִין דְּלֹא סְטָאן לִימִיָּה
 וְלִשְׁמֵאֵלָא, כִּלְהוּ מוֹלִין דְּסְתִימִין, וְאֶתְגְּלִיִין לְאֵינוֹן דְּעֵאלוּ וְנִפְקוּ, וְכִלְא הֲכִי
 הוּא. וְעַד הַשְּׁתָא הוּוּ מִתְכַּסְיִין אֶלִּין מוֹלִין דְּדוּוִילְנָא לְגַלְפָּא , וְהַשְּׁתָא
 אֶתְגְּלִיִין. וְזִלִּי קָמִי (מִלְכָא) עֲתִיקָא קְדִישָׁא , דְּהָא לֹא לִיקְרָא דִּילִי וְדִבִּית
 אֲבָא עֲבִידָנָא, אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא אֵיעוּל בְּכְסוּפָא קָמִי פְּלִטְרוּי עֲבִידָנָא. וְעוּד,

הא וּמִינָא , דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכַל הֲגֵי זְפָאי קְשׁוּט דְהִכָּא מִשְׁתַּכְּחֵן ,
כִּלְהוּ מִסְתַּכְּמִין עַל יָד י . דְהָא וּמִינָא דְכִלְהוּ וּוְדָאן בְּהָאי הַלּוּלָא דִילֵי ,
וְכִלְהוּ זְמִינִין (דף רצ"א ע"ב) בְּהָהוּא עֲלָמָא בְּהִילּוּלָא דִילֵי, זְפָאָה וּוּלְקֵי .

אָמַר רַבִּי אָבָא , כַּד סַיִים מַלְכָּה דָּא בּוּצִינָא קְדִישָׁא , בּוּצִינָא עֲלָאָה ,
אָרִים יְהוּי , וּבְכַה וּוְזִיף . בְּעָא לְעֲלָאָה מַלְכָּה וּוְדָא . אָמַר , בְּמַלְכָּה דָּא
אֲצִטְעֵרְנָא כָּל יוֹמָאי , וְהִשְׁתָּא לָא יְהִבִין לִי רְשׁוּתָא . אֲתַתְקַף, וְיִתִּיב, וְרוּזִישׁ
בְּשִׁפּוּתִיהּ, וְסָגִיד תִּלְתָּא זְמִינִין , וְלָא הָוָה יָכִיל בְּרֵשׁ לְאֲסַתְפְּלָא בְּאַתְרֵיהּ,
כָּל שִׁפְן בֵּיהּ . אָמַר , פּוּמָא פּוּמָא , דְאֲכִית לְכָל הָאי , לָא אֲנְגִיבוּ מִבּוּעָךְ .
מִבּוּעָךְ נְפִיק וְלָא פְּסַק . עֲלָךְ קָרִינִין (בְּרַאשִׁית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעַדְן . וְכַתִּיב (ישעיה
נח) וְכִמּוּצָא מִיַּם אֲשֶׁר לֹא יִכָּבֹּדוּ בְּיָמָיו .

הָאִידָנָא אֲסִהֲדָנָא עֲלֵי . דְכָל יוֹמִין דְקָאִימְנָא , תְּאִיבָנָא לְמוּזְמִי יוֹמָא
דָּא, (נ"א רעותא לגלגל רזא דא) וְלָא סְלִיק בְּרַעוּתֵי (ס"א בידי), בְּרֵה אִידָנָא , דְהָא
בְּעֵטְרָא דָּא מִתְעַטֵּר הָאי יוֹמָא . וְהִשְׁתָּא בְּעִינָא לְעֲלָאָה מַלְכִין , קַמִּיָּה
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא , דְהָא כִּלְהוּ מִתְעַטְרִין בְּרִישֵׁי (בְּרִישֵׁיהּ) . וְהָאי יוֹמָא לָא
יִתְרוּק לְמִיעַל לְדוּכְתִיָּה , כִּיּוּמָא אַוּרָא . דְהָא כָּל יוֹמָא דָּא בְּרִישׁוּתֵי
קִיּוּמָא . וְהִשְׁתָּא שֶׁר יָנָא לְעֲלָאָה מַלְכִין , בְּגִין דְלָא אִיעוּל בְּכַסּוּפָא לְעֲלָמָא
דְאֲתֵי . וְהָא שְׂרִינָא אִיבָא .

כַּתִּיב, (תהלים פט) צִדְקָה וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאךְ וְזָסֵד וְאֲמַת יִקְדָּמוּ פְּנֵיךְ . מֵאֵן
וּכְיּוּמָא, יִסְתַּכְּל בְּהָאי , לְמוּזְמִי אֲוִרוּזִי (ס"א דיני) דְקְדִישָׁא עֲלָאָה , דִּיעִין
דְקְשׁוּט, דִּיעִין דְמִתְעַטְרִין בְּכַתְרֵי עֲלָאִין . דְהָא וּמִינָא דְכִלְהוּ בּוּצִינִין נְהָרִין
מִבּוּצִינָא עֲלָאָה, טְבִירָא דְכָל טְבִירִין, כִּלְהוּ דְרִגִין לְאַתְנַהֲרָא . (נ"א וכלהו אינון
דרגין לאתנהרא) וּבְהָהוּא נְהוּרָא דְבְּכָל דְרִגָּא וְדְרִגָּא, אֲתַנְגְּלִיָּא בּוּה דְאַתְנַגְּלִיָּא,
וְכִלְהוּ נְהוּרִין אַוּוּדִין , נְהוּרָא דָּא בְּנְהוּרָא דָּא , וְנְהוּרָא דָּא , בְּנְהוּרָא דָּא,
וְנְהָרִין דָּא בְּדָא, וְלָא מִתְפָּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא .

נְהוּרָא דְכָל בּוּצִינָא וּבּוּצִינָא, דְאֲקָרוּן תְּקוּנֵי מַלְכָּא, כַּתְרֵי מַלְכָּא, כָּל וּוְד
וּוּוּד, נְהִיר וְאַוּוּד בְּהָהוּא נְהוּרָא דְלָגוּ לָגוּ , וְלָא מִתְפָּרֵשׁ לְבַר . וּבְגִין כִּף
כָּלָא בּוּוּד דְרִגָּא אֲסַתְלַק , וְכָלָא בּוּוּד מַלְכָּה אֲתַעְטֵר, וְלָא מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן
דָּא, אִיהוּ וְשִׁמְיָה וּוְד הוּא . נְהוּרָא דְאַתְנַגְּלִיָּא, אֲקָרֵי לְבוּשָׁא דְמַלְכָּא . נְהוּרָא
דְלָגוּ לָגוּ, (בַּהוּא נְהוּרָא הוּא מַה) נְהוּרָא סְתִיב, וּבִיָּה שְׂרִיא הַהוּא דְלָא אֲתַפְּרֵשׁ
וְלָא אֲתַנְגְּלִיָּא .

וְכִלְהוּ בּוּצִינֵי , וְכִלְהוּ נְהוּרִין , נְהָרִין מֵעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִיבָא דְכָל
סְתִיבִין, בּוּצִינָא עֲלָאָה . וְכַד מִסְתַּכְּלֵן, כִּלְהוּ נְהוּרִין דְאַתְפָּשְׁטֵן . לָא אֲשַׁתְּכּוּ
בְּרֵי בּוּצִינָא עֲלָאָה, דְאֲטָמַר וְלָא אֲתַנְגְּלִיָּא .

בְּאִינוּן לְבוּשִׁין דִּיקָר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט, בּוּצִינֵי קְשׁוּט, אֲשַׁתְּכּוּוּ
תְּרִין בּוּצִינִין , תְּקוּנָא דְכּוּרְסִיָּא דְמַלְכָּא , וְאֲקָרוּן צִדְקָה וּמִשְׁפָּט . וְאִינוּן

שירותא, ושלימותא, בְּכָל מַהִימְנוּתָא. וּבְהִנְי מוֹתַעֲטָרִין כָּל דִּינִין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְכֹלָא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיק מַהִי מִשְׁפָּט אֲתֵנּוּ. וְכִלְמִין קָרִינִין לָהּ, (בראשית יז) וּמְלִכֵי צַדִּיק מְלֶכֶת שָׁלָם.

כֹּד מוֹתַעֲרִין דִּינִין מִמִּשְׁפָּט, כְּלָהוּ רִוּוּמֵי, כְּלָהוּ בְּשִׁלְמוֹ. דְּהָאֵי מִבְּסָם לָהּ צַדִּיק, וְדִינִין מוֹתַעֲרִין, וְכִלְהוּ גְּזוּתִין לְעֵלְמָא בְּשִׁלְמוֹ, בְּרִוּוּמֵי. וְכַדִּין (אקרי) שְׁעֵתָא דְּמִתְּוֹבְרִין דְּכֹר וְנִזְקָבָא, וְכָל עֵלְמִין כְּלָהוּ בְּרִוּוּמֵי, וּבְזוּדוּתָא.

וְכֹד אֲסִינְאוּ וּזוּבֵי עֵלְמָא, וְאַסְתַּאבַּת מִקְדָּשָׁא, וְדִכּוּרָא אֲתֵרוּק מִן נִזְקָבָא, וּזוּוּיָא תְּקִיפָא שְׂרִיָּא לְאַתְעָרָא, וְוִי לְעֵלְמָא דְּמִתְּוֹן בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַהִי צַדִּיק. כְּמַה וּזְבִילֵי טְרִיקִין מוֹתַעֲרִין בְּעֵלְמָא, א. כְּמַה זְכַאִין מִסְתַּלְקִין מִעֵלְמָא. וְכָל כֶּף לָמַה. בְּגִין דְּאַתְרוּק דְּכּוּרָא מִן נִזְקָבָא, וּמִשְׁפָּט לָא קָרַב בְּצַדִּיק דָּא. וְעַל הָאֵי כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ גְּסֻפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, דְּמִשְׁפָּט אֲתֵרוּק מַהִי צַדִּיק, וְלֹא אֲתַבְּסָמָא, וְצַדִּיק יִנְקָא מֵאַתֵּר אֲזוּרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מְלָכָא, (קהלת ז) אֵת הַכֹּל רִאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצַדִּיקוֹ וְגו', הַבְּל דָּא, (ס"א ל"ג הבל דא) הַבְּל וּזְדָא, מַהִיבְלִים דְּלַעֲיָלָא, דְּאַקְרוּן אֲפִי מְלָכָא, וְדָא אִיהוּ מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, דְּכֹד הִיא מוֹתַעֲרָא בְּדִינֵי, כְּתִיב יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצַדִּיקוֹ. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּמִשְׁפָּט אֲתֵרוּק מוֹצֵדֵק. וּבְגִין כֶּף אֲקָרִי, וַיֵּשׁ גְּסֻפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט.

דף רצ"ב ע"א

תָּא וּזְוִי, כֹּד אֲשַׁתְּכוּז זְכַאִה עֵלְמָא בְּעֵלְמָא, רִוּוּיָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, אֲפִילוּ כֹד אֲתַעֲר צַדִּיק בְּלוּזוּדוּי, יְכִיל עֵלְמָא לְאַשְׁתַּבָּא בְּגִינָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְלֹא מוֹסְתְּפִי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא. וְכֹד הֵהוּא זְכַאִה לָא קִיּוּמָא בְּקִיּוּמִיָּה, מוֹסְתְּפִי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט, וְלֹא יְכִיל לְמִיָּקָם בֵּיה. כָּל שְׁכֵן בְּצַדִּיק.

דוּד מְלָכָא, בְּקְדָמִיתָא אָמַר, (תהלים כו) בְּוִזְנֵי יִי, וְנִסְנֵי. דְּהָא אֲנָא לָא מוֹסְתְּפִינָא מִכָּל דִּינִין, אֲפִילוּ מַהִי צַדִּיק, וְכָל שְׁכֵן דְּאֲזוּדָנָא בֵּיה, מַה כְּתִיב. (תהלים יז) אֲנִי בְּצַדִּיק אֲוִוָּה פְּנִיךָ, בְּצַדִּיק וְדָאִי. לָא מוֹסְתְּפִינָא לְמִיָּקָם בְּדִינֵי. בְּתֵר דְּרוּב, אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט מוֹסְתְּפִי, דְּכְתִיב, (תהלים קמג) וְאַל תִּבְא בְּמִשְׁפָּט אֵת עַבְדֶּךָ.

תָּא וּזְוִי, כֹּד מוֹתַבְּסָמָא הִיא צַדִּיק מִמִּשְׁפָּט, כְּדִין אֲקָרִי צַדִּיקָה. וְעֵלְמָא מוֹתַבְּסָמָא בְּוִסְד, וְאַתְמַלִּיא מְנִיָּה. דְּכְתִיב, (תהלים לג) אֲוִהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט וּסְד יִי מְלָאָה הָאָרֶץ.

אַסְהִדָּנָא עֲלֵי, דְּכָל יוּמָאֵי הוּינָא מוֹצֵטְעַר עַל עֵלְמָא, דְּלֹא יַעֲרַע בְּדִינֵי דְּצַדִּיק, וְלֹא יוֹקִיד עֵלְמָא בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמַה דְּכְתִיב, (משלי ג) אֲכֹלָה וּמְוִוִּתָה פִּיָּה. מִכַּאֵן וְלִהְלָאָה, כְּפֻום כָּל וּזְד, כְּפֻום בִּירָא עֲמָקָא, וְהָא בְּדָרָא דָּא

אית ביה זכאין , וזעירין אינן דיקומון לאגנא על עלמא , ועל עאנא , מארבעה זינן . (ס"א על עלמא , ועלינא בעיין) . על פן אוזידן מלי דא בדא , ובתפרשן מלין דסתי מין בעתיקא קדישא , סתימא דכל סתימין , והיך אוזידן אלין באלין . מכאן להלאה , מלין דזעיר אנפין , אינן דלא אתגליין באדרא . אינן דהוו סתימין בלבאי , ותמן לא אתקנו . (עד כ אן סתימן מליו) השתא אתתקנו ואתגליין , וכלהו מלין סתימין , וביריין כלהו . זכאה וזולקי , ואינן דירתו ירותא דא , דכתיב , (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו וגו' .

האי דאוקימנא , אב וא ם בעתיקא אוזידן , בתיקוני, הכי הוא . דהא במוונא סתימאה דכל סתימין תליין , (נ"א נפקין) ובתאוזידן ביה . (ואף על גב דעתיקא קדישא אתתקן בלחודיו) וכד יסתכלון (בכל) מלי . כלא הוא עתיקא בלחודיו, הוא הוי, והוא יהא . וכל הגי תקונין ביה . (בס"י לא נמצא אחידן ביה סתימן לא מתפרשן מניה מוחא סתימאה לא אתגלייא ולא תליא ביה) א"ב וא"ם מהאי מוונא נפקו, אתכלילו במוזלא, וביה תליין , וביה אוזידן . זעיר אנפין , בעתיקא קדישא תלייא ואוזיד . והא אוקימנא מלי באדרא . זכאה וזולקיה דמאן דעאל ונפיק , וינדע אורוזין דלא יסטי לימינא ולשמאלא . ומאן דלא עאל ונפק, טוב ליה דלא אברי . וכתיב (הושע יד) כי ישרים דרכי יי' .

אמר רבי שמעון , מסתכל הוינא כל יומא בהאי קרא , דכתיב , (תהלים ז) ביי תתהלל נפשי ישמעו עננים וישמוו . והאידינא אתקיים קרא כלא . ביי תתהלל נפשי ודאי , דהא נשמתי ביה אוזידא , ביה להטא , ביה אתד בקת ואשתדלת ובאשתדלותא דא תסתפק לאתרהא . ישמעו עננים וישמוו, כל הגי צדיקיא , וכל בגי מתיבתא קדישא , וזכאין דאתיין השתא עם קודשא בריה הוא , כלהו שמעין מלי , וזודאן . בגין כן , (תהלים ז) גידלו ליי אתי וגרומבמה שבו יוזדיו .

פתו ואמר , פתיב , (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום . הדא הוא דכתיב , (תהלים מח) כי הנה המלכים נועדו עברו יוזדיו . נועדו, באן אתר . בארץ אדום . באתר דדיגין מתאוזידן תמן . עברו יוזדיו, דכתיב וימת וימלוך תוזתיו . המה ראו פן תמהו נבהלו גופו, דלא אתקיימו באתריהו , בגין דתקונין דמלכא לא אתקנו, וקרתא קדישא ושורוי, לא אודמו .

הדא הוא דכתיב , כאשר שמענו פן ראינו וגו' , דהא כלהו לא אתקיימו, והיא אתקיימת השתא , בסטרא דדכורא, דשריא עמה . הדא הוא דכתיב , וימלוך תוזתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב . מי זהב ודאי פמה דאוקימנא באדרא .

דף רצ"ב ע"ב

והוא בספרא דאגדתא דרב המנונא סבא אתמר, וימלוך תוניתו הדר. הדר ודאי, כמה דאת אמר, (ויקרא כג) פרי עץ הדר. ושם אשתו מהיטבאל, כמה דאת אמר פפות תמרים. וכתוב, (תהלים צב) צדיק כתמר יפרוץ, דאיהי דכר וניקבא. האי אתקריאת בת מטרד, בת מההוא אתר דטרדין כלא לאתדבקה, ואקרי אב. וכתוב (איוב כח) לא ידע אנוש ערפה ולא תמצא בארץ חיים. דבר אזור, בת מאימא, דמסטרעה מתאנודין דינין, דטרדין (דף רצ"ב ע"ב) לכלא. בת מי זהב, דינקא בתרין אנפין, דגהירו בתרין גווינין. בוסד ובדינא.

עד לא אברי ע לבא, לא הוו משגיוזין אנפין באנפין, ובגין כה, עלמין קדמאי אתורבו, ועלמין קדמאי בלא תקונא אתעבדו. וההוא דלא הנה בתקונא, אקרי זיקין נצוצין, כהאי אומנא, מוצפא (ס"א מרזפתא), כד אכתש במונא (בראשית קנ"ו ע"א) דפרזלא, אפיק זיקין לכל עיבר, ואינון זיקין דנפקין, נפקין להיטין ונהירין, ודעכין לאלתר. ואלין אקרון עלמין קדמאי. ובגין כה אתורבו ולא א תקיימו. עד דאתתקן עתיקא קדישא, ונפיק אומנא (ד"א מאנא) לאומנותיה.

ועל האי תנינא במתניתא דילן, (דניצוצא) דבונינא אפיק זיקין (שמות רנ"ד ע"ב, בראשית ק"ז ע"ב סתרי תורה) ב"זיקין (נ"א דבונינא אפי ק זיקין ניצוצין) לתלת במאה ועשרין עיבר. ואינון זיקין, עלמין קדמאי אקרון, וביתה לאלתר. לבתר נפיק אומנא (ס"א מאנא) לאומנותיה, ואתתקן בדכר וניקבא, והני זיקין דאתדעכו וביתה, השתא אתקיים כלא. מבונינא דקרדינותא, נפק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתעריבי (ד"א ומתדכי) באורא דכיא, ואתבסמו דא בדא.

כד אתוזר אב"א ואימ"א, וההוא אב הוא, מרוונא דגניו בעתיק יומין, ביה אתגניו האי אורא, ואכליל לניצוצא, דנפק מבונינא דקרדינותא דגניו במעוי דאימא. וכד אתוזרו תרווייהו, ואתכלילו דא בדא. נפיק גולגלתא ונד תקיפא, ואתפשט בסטרוי, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכוו בוד, כה סלא אודמן בתלת רישין, כמה (רפ"ח ע"ב) דאמינא.

בהאי גולגלתא דזעיר אנפין, נטיף טלא מרישא וזורא (ואחיד ליה), וההוא טלא אתווי בתרי גווי. ומניה מתון וזקלא דתפוויזין קדישין. ובהאי טלא דגולגלתא דא, טווינין מנא לצד יקייא לעלמא דאתי, וביה זמינין מתניא לאווייא. ולא אודמן מנא דנפל מהאי טלא, בר ההוא זמנא במונא דאזלו ישראל במדברא, וון להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא אשתכוו לבתר. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) הגני ממטיר לכם לזום מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו'. האי בההוא

זמנא לאמנא אורא תנינן, קשים מוונותיו של אדם קמי קודשא בריה הוא. והא במזלא תלמיא במזלא ודאי. ועל פן בני וזני ומזוני, לאו בזכותא תלמיא מלתא, אלא במזלא תלמיא מלתא, וכלא תלמיין בהאי מזלא, כמזה דאוקימנא.

תשעה אלפין רבוא עלמין, גטלין וסמכין על האי גולגלתא. והאי אורא דכיא אתפליל בכלא, כיון דהוא כליל מכלא וכלא אתפליל ביה, אתפשטו אנפוי לתרין סטרין, בתרי גהורין פ לילן מכלא. וכד אסתפלוי אנפוי, באנפין דעתיקא קדישא, כלא ארף אפים אקרי. מאי ארף אפים. (אריז אפים מבעי ליה) אלא הכי תנינן, בגין דארף אפיה לזויבנא. אבל ארף אפים, אסוותא דאנפין. דהא לא אשתכחו אסוותא בעלמא, אלא בזמנא דאשגזוין אנפין באנפין.

בזוללא דגולגלתא, גהירין תלת גהורין. ואי תימא תלת, ארבע אינון, כמזה דאמינא, אנוסנתיה דאבוי ואמיה, ותרין גניזין דלהון, דמתעטרן פלהו ברישיה, ואינון תפלין דרישא. לבתר מתזבירן בסטרוי, ונהרין ועאלין בתלת וזללי דגולגלתא. נפקין כל וזד בסטרוי, ובמתפשטין בכל גופא.

ואלין מתזבירין בתרי מזוני. ובזוזא תליתאה כליל לון, ואוזיד (ואינון תפלוי דרישא. ואלין מתחברין בתרי מזוי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא. לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיד) בהאי סטרא ובהאי סטרא, ובמתפשט בכל גופא, ואתעביד מזיה תרי גונין פליקן פוזדא. ובהאי גהיר אנפוי, ואסהיד באבא ואימא גוני דאנפוי. והוא אקרי דעת, בדעת (ס"א בדא) כתיב, (שמואל א ב) כי אל דעות הי וגוי, בגין דאיהו בתרי גונין לו נתכנו עלילות. אבל לעתיקא קדישא סתימאה, לא נתכנו. מאי טעמא נתכנו להאי. בגין דירית תרין וזולקין, וכתיב (שמואל ב כב) עם וזסיד תתנוסד וזוי.

דף רצ"ג ע"א

והא בקשוט אוקימו זובריא, דכתיב, (בראשית כט) ויגד יעקב (דף רצ"ג ע"א) לרוזל כי אזוי אביה הוא. ויגד, הא אוקמוה, דכלא רזא דזוכמתא וכי פן רבקה הוא. פן רבקה, ולא כתיב פן יצווק רמו, וכלא רמיזא פוזכמתא. ועל האי אקרי שלים בכלא. וביה אתווי מהימנותא. ובגין פך כתיב, ויגד יעקב, ולא כתיב ויאמר.

הני גוני, כמזה דנהרין בעטרא דרישא, ועאלין בזוללי דגולגלתא. הכי מתפשטין בכל גופא, וגופא אתאוזיד בהו. (אבל) לעתיקא קדישא סתימא, לא נתכנו, ולא ייאן ליה, דהא פלא פוזד אש תכוז, וזידו לכלא, וזיים לכלא. לא תלמיא ביה דינא. אבל בהאי, לו נתכנו עלילות ודאי.

בגולגולתא דרישא, תלמין פל אינון רבוון ואלפין (קוצי) מקוצי דשערין,
דאינון אוכמין. ומסתבכין דא בדא, אווידן דא בדא, דאווידן בגנהירו
עלאה דמעטר (דמתער) ברישיה מאבא, וממווה דאתנהיר מאבא. לכתר
נפקין גימין על גימין, מנהירו דמתער ברישיה מאימא, ומשאר מווי.
וכלהו אווידן, ומסתבכין באינון שערי דאווידן מאבא, בגין דאינון מתערבין
דא בדא, ומסתבכין דא בדא.

וכלהו מווי אווידן בגולגולתא, במווה עלאה. וכלהו
משוכן (דאתמשכו) אתמשכן מתלת ווללי דמווה, (אחיזן במוחי) מתערבין דא
בדא, בדכיא במסאבא. בכל אינון טעמין ורוין, סתימין ומתגליין. ובגין כף
פלהו מווי רמיי (כד נמצא בס"י) באנכי יי אלהיה וכו', כמה דגהורין בעטר
דרישא, ועאלין בווללי דגולגולתא.

כל אינון קוצין אוכמין, ונפין ותלמין לסטרא דאוודין. והא אוקימנא,
דבגין כף פתיב, (מלכיס ביט) הטה יי אנה ושבע. מכאן אוקימנא, מאן דבעי
דירבין מלכא אוודניה לקבליה, יסלסל ברישיה דמלכא, ויפנה שערי מעל
אוודני, וישמע ליה מלכא בכל מה דבעי.

בפולגותא דשערי, מתאוודא ווד אורוה, בארוה דעתיק יומין,
ומתפרשן מניה כל אורווי דפקודי אורייתא, (ואתמנו עליהו) כל מאריהון
דיבבא ויללא תלמין בכל קוצא וקוצא, ואינון מפרשין רשתא לזייבא,
דלא ידעין אינון ארוין. הדא הוא דכתיב, (משלי ד) דרך רשעים פאפלה.
וכל אלין תלמין בקוצין תקיפין, ובגין כף פלהו תקיפין. ואוקימנא באינון
שעיען אתאוודן מאריהון דמתקלא, (ס"א דרחימותא) דכתיב, (תהלים כה) כל
ארוות יי, וסוד ואמת. וכל כף, בגין דמשכין ממווין סתימין דרהיטי
דמווהא.

ובגין כף משתכוני כל ווד כפום אורווי, מווד מוהא באינון קוצין
שעיען, אתמשכן מאריהון דמתקלא, (דרחימותא) דכתיב כל ארוות יי, וסוד
ואמת.

במווה תנינא, באינון קוצין תקיפין, אתמשכן ותלמין מאריהון דיבבא
ויללא דכתיב בהו דרך רשעים פאפלה לא ידעו במה יכשלו. מאי קא
מירי. אלא לא ידעו, פלומר לא ידעין, ולא בעאן למנדע, במה יכשלו. אל
תקרי במה, אלא באימא יכשלו. באינון דמתאוודין בסטר דאימא. מאי
סטרא דאימא. גבורה תקיפא מניה מתאוודן מאריהון דיבבא ויללא.

במווה תליתאה, באינון קוצין דאינון באמצעיתא, אתמשכן ותלמין
מאריהון דמידין (דמארו). ואקרון אפין גהירין ולא גהירין. ובגין פתיב (משלי
ד) פלס מעגל רגליה. וכלא אשתכוו באינון קוצין דשערי דרישא.

מצווא דגולגלתא, מצווא לאתפקדא (ס"א לאתפקרא) וזייביא על עובדיהון.
וכד האי מצווא אתגלליא, מתערין מאריהון דינין, לאינן דלא מתכספין
בעובדיהון. האי מצווא סומקא כוורדא. ובשעתא דאתגלליא מצווא
דעתיקא בהאי מצווא, אתהדרת וזורא כתלגא. וההיא שעתא, עת רצון
אקרי לכלא.

בספרא דאגד תא דבי רב ייבא סבא אמר, מצו. זכי מצו, מצווא
דעתיקא. ואי לא, אשדי וזי בין תרין אתוון, כמה דאת אמר (במזבז כד) ובמוזין
פאתי מואב.

ואוקימנא, דאקרי מצו באתוון רצופין. וכמה מצוים הוו. ואף על גב
דמצו אזורא (באתרא) במצו אזורא אסתלק, ואית מצוים אזורין דמתפשטין
בכל גופא. ובגין דשבתא בשעתא דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דינין,
גליא עתיקא קדיש א מצווא דיליה, וכל דינין אתכפין ואשתככו ולא
אתעבידו.

דף רצ"ג ע"ב

בהאי מצווא תלפין כ"ד בתי דינין, לכל אינן דנוציפין בעובדיהון. כמה
דכתוב, (תהלים עג) ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון. והא עשרים אינן,
ד' (דף רצ"ג ע"ב) כמה. לקבליהון דד', מיתות בית דינא לתתא, דתלפין
מלעילא. ואשתארו עשרין. ובגין כף לא מענישין בי דינא עלאה, עד
דישלים (נ"א עשרין) וסלקא לכ' שנין, לקבליהון דכ', בתי דינא. בביתגיתא
סתימאה דילן תנין, לקבליהון דכ"ד ספרים דאתכלין באורייתא.

ענין דרישא, אינן ענין דלא מסתברין מנייהו וזייביא. ענין דינימין
ולא זימין. ובגין כף אקרו (שיי השירים ה) עניו כיונים. מאי יונים. כמה דאת
אמר, (ויקרא כה) ולא תזנו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים צד) ויאמרו
לא יראה י"ה וגו'. וכתיב (שם) הגופע און הלא ישבוע וגו'.

תקווא דעל עינא, שערי דמותשערן בשעורא שלים. מאינן שערין תלפין
אלף וז' מאה מארי דאשגוזותא, לאגזא קרבא. וכדין קיימי כלהו
משולשליהון ובתפקוזין עינין.

כסותא דעל עינין, גבינין מתאונדן בהו. ואלף (וד' מאה) רבון מארי
תריסין אתאונדן בהו, ואינן אקרון כסותא דעינין. וכל אינן דאקרון עיני
י"י, לא פקוזין, ולא אתערון, בר בזמנא דאלין כסותי דגבינין, מתפרשין
אינן תתאי מעלאי. ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי, ויהבין אתר
לאשגוזא מתפקוזין עינין, ואתווי כמאן דאתער משילגתיה (משנתיה).
אסתורו עינין וזומא לעינא פקינא, ואסתוון בזוורא דיליה. וכד אסתווינן,
אתכפין מאריהון דינין לישראל. ובגין כף כתיב, (תהלים מד) עורה למה
תישן יי הקיצה וגו'.

ארבע גוונן אתונזין באינן עינין. מאינן זיהירין די בתי התפילין, דזהירין ברהיטי מוונא. זי דאקרון עיני ה' ואשגזותא (נפקא) נפקי, מגוון אוכבא דעינא. כמה דאוקימנא באדרא, דכתיב, (זכריה ג) על אבן אות שבעה עינים. ואינן גוונן מתלהטין בסטרייהו.

מסובקא, נפקין אוונרין, מארי דאשגזותא לדינא. ואינן אקרון, (זברי הימים ב טז) עיני יי' משוטטות בכל הארץ. משוטטות, ולא משוטטים. בגין דכלהו דינא. מירוקא, נפקין אוונרין, דקיימין לגלאה עובדין, בין טב ובין ביש. דכתיב (איוב ד) כי עיניו על דרכי איש. ואלין אקרון, (זכריה ד) עיני יי' משוטטים. משוטטים, ולא משוטטות. בגין דאינן לתרין סטריין, לטב ולביש. מוונורא, נפקין כל אינן רוזמי, כל אינן טבאן, דמשתכוזי בעלבא, לאוטבא להו ליש ראל. וכדין אסתונזין (ני"א אסתחון) כל אינן תלת גוונן, לרוזמא עלייהו.

אלין גוונן מתערבין דא בדיא, ואתרפקן דא בדיא. כל ווד אוזיף לונבריה מגוונן דיליה, בר מוונורא, דכלהו פליכן ביה פד אצטריף, והוא זופי על כלא. כל גוונן דלתתא, לא יכלין כל בני עלבא, לאסנורא לון וונורא, לאוכבא לסומקא ולירוקא. והכא באשגזותא ווד, כלהו אתאונדן ואסתונזין בוונורא.

גבינוי לא משתפכין, בר פד בעינין גוונן דוונורא לאשגזוא, בגין דגבינוי יהבין אתר לאשגזוא, לכלהו גוונן. ואי אינן לא יהבין אתר, לא יכלין לאשגזוא ולאסתכלא. גבינוי לא קיימין, ולא משתפכין שענתא וודא שלימותא (שלימתא), אלא פקוזין וסתמין, סתמין ופקוזין, משום עינא פקונוא דקאי עלייהו. ועל דא כתיב, (יחזקאל א) והזיות רצוא ושוב. והא אוקימנא.

כתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלם וזוה שאנן, וכתיב (זכריה יא) תמיד עיני יי' אלהיה ביה מרשית השנה וגו'. דהא ירושלם בעינא בן, דכתיב, (ישעיה א) צדק ילין ביה. ובגין כה ירושלם, ולא ציון. דכתיב, (ישעיה א) ציון במשפט תפודה וגו', דכלא רוזמי.

עיניך, עיניך כתיב, עינא דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. השתא, עיני יי' אלהיה ביה, לטב ולביש, כמה דאתונזין. (לסומקא ולירוקא. והכא באשגזותא חדא, כלהו אסתחון ואסתחין בחוורא. גבינוי לא משתכין, בר כד בעינין גוונן לאשגחא) בגין כה לא אתקיימו בקיובא תדיר. והתם עיניך תראינה ירושלם, כלא לטב, כלא ברוזמי. דכתיב, (ישעיה נד) וברוזמים גדולים אקבציה.

דף רצ"ד ע"א

תמיד עיני יי' אלהיה ביה מרשית השנה. מרשית וזסר א' כתיב, ולא ראשית באקף. מאן היא. היא דלתתא. ולעילא כתיב, (איכה ב) השליך משמים ארץ תפארת ישראל. מאי טעמא השליך משמים ארץ. משום

דְּכַתִּיב, (ישעיה נ) אֶלְבִּישׁ (דָּרַצ י'ד ע"א) שְׂמִים קְדָרוֹת, וְעִינַי בְּקְדָרוֹתָא, בְּגוּנָא אוֹכְמָא אֲתוּפוּ.

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאֵן אֲתֵר מִסְתַּפְלִין בִּירוּשָׁלַם אֶלֶין עֵינֵי יי, וְזוֹר וּפִירֵשׁ, מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא דִּינָא בְּלָא אֶלְפ, וְדִינָא אֲתֵאָוֹד מִסְטָרְהָא, אֶף עַל גַּב דְּלָא הוּא דִּינָא מִמֶּשׁ. וְעַד אֲזוּרִית שָׁנָה, אֲזוּרִית שָׁנָה וְדֵאֵי דִּינָא אֲשֶׁתְּכוּז. דְּהָא כְּתִיב, (ישעיה א) צִדְקָה יִלְכִין בְּהָ, דְּהִיא אֲזוּרִית הַשָּׁנָה.

תָּא וְזוּי, אֵי בְּלִזְוֹדוּי אֶקְרִי רֵאשׁוֹן, דְּכֵר. בְּאֶלְפ סְתִימִים וְגַזִּיז מִה דְּלָא אֲתִיבֵד. כֹּד אֲתוּפֵר הֵאֵי אֶלְפ בְּאֲתֵר אֲזוּרָא, אֶקְרִי רֵאשִׁית. וְאֵי תִימָא דְּאֲתוּפֵרָא. לָא אֶלָּא אֲתֵגְלִיא בֵּיה, וְנִהִיר לֵיה, וּכְדִין אֶקְרִי רֵאשִׁית. וְאֶפְּלוּ בְּהֵאֵי רֵאשִׁית, לָא אֲשֶׁזּוּ בִירוּשָׁלַם, דְּאֶלְמָלָא הוּת בְּהֵאֵי, אֲתִקְיִמַת תְּדִירָא. אֲבָל מִרְשִׁית כְּתִיב. וְלִעְלָמָא דְּאֲתֵי כְּתִיב, (ישעיה מא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּה הַגָּם וְגו'.

וּזוּטְמָא דְּזַעִיר אֲנָפִין, תְּקוּנָא דְּפְרָצוּפָא. כָּל פְּרָצוּפָא בֵּיה אֲשֶׁתְּמוּדֵע. וּזוּטְמָא דָּא, לָא כּוּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין. דְּוּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא, וְזִיִּים דְּזוּיִים לְכָלָּא. דְּהָא מִתְרִין נִקְבִין, נְפִקִין רוּזִין דְּזוּיִין, לְכָלָּא. בְּהֵאֵי זַעִיר אֲנָפִין כְּתִיב, (שמואל ב כב) עֲלָה עִשָׂן בְּאִפּוֹ וְגו'.

בְּהֵאֵי תִנְנָא כָּל גְּוִנֵי (תרי גוויני) אֲזוּיִין בֵּיה, בְּכָל גְּוִנָא וְגוּנָא, אֲזוּיִין כְּמָה מְאָרִיהוֹן דְּדִינָא קְשִׁיא. דְּאֲזוּיִין בְּהֵאֵי תִנְנָא. (ובגין כד) וְלָא מִתְבַּסְמִין כְּלָהוּ, אֶלָּא בְּתִנְנָא דְּמִדְּבּוּא דְּלִתְתָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ח) וַיִּרְוּ יי אֶת רִיזוֹ הַגִּיזוֹן. מִהוּ הַגִּיזוֹן. אֲתִבְּסָמוּתָא דְּמְאָרֵי דִּינָא, גְּזוּת רוּזִין.

וַיִּרְוּ יי אֶת רִיזוֹ הַגִּיזוֹן, אֶת רִיזוֹ הַקְּרִבָּן לָא כְּתִיב, אֶלָּא אֶת רִיזוֹ הַגִּיזוֹן. דְּכָלָּהוּ גְּבוּרָאן דְּאֲזוּיִין בּוּזוּטְמָא, וְכָל דְּאֲתֵאָוֹדוֹן בְּהוּ, כְּלָהוּ מִתְבַּסְמִין. וְכְמָה גְּבוּרָאן מִתֵּאָוֹדוֹן כּוּזָא, דְּכְתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יי יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהַלְתּוֹ. וְהֵאֵי וּזוּטְמָא, מִזוֹד נִקְבָּא נְפִק אֲשָׁא דְּאֶכְלָא כָּל שָׂר אֲשִׁין. כּוּזָא נִקְבָּא תִנְנָא. וְהֵאֵי וְהֵאֵי אֲשֶׁתְּכוּז בְּאֲשָׁא וְתִנְנָא דְּמִדְּבּוּא. וְאֲתֵגְלִיא הֵאֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְאֲשֶׁתְּכַף כָּלָּא. הֵינֵן דְּאֲתֵמַר (ישעיה מח) וְתִהְלִתִּי אוֹזְטִים לָךְ.

וּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיךְ, וּמִתְפַּשֵּׁט. וְאֶקְרִי אָרֶךְ אֲפִים. וְהֵאֵי וּזוּטְמָא, זַעִיר. וְכֹד תִנְנָא שְׂרֵי נְפִיק בְּבַהִילוֹ, וְאֲתֵעֲבִיד דִּינָא. וּבִמָּן מְעַכְב לְהֵאֵי וּזוּטְמָא דְּעֵתִיקָא. וְכָלָּא כְּמָה דְּאֶמִינָא בְּאֲדָרָא, וְאֲתֵעֲרוּ וּזְבִרִיא.

וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְנִינָא סְבָא, אֲוִקִים הֵנִי תְרֵי נִקְבֵי. מִזוֹד תִנְנָא וְאֲשָׁא. וּבִזוֹד גְּזִיזָא וְרוּזָא טְבָא. דְּאֵית בֵּיה יִמִּינָא וּשְׂמָאֲלָא, וְכְתִיב (ס"א דכתיב) (הושע יד) וְרִיזוֹן לֹא כְּלָבָנוֹן. וּבְנִקְבָּא כְּתִיב, (שיר השירים ז) וְרִיזוֹן אֶפְרַיִם כִּתְפוּזִים. וּמִה בְּנִקְבָּא חֲכִי, כָּל שְׁכֵן בֵּיה. וְשְׂפִיר קְאָמַר.

ומה דאמר וירון ? , את רינו הניזון . הניזון בתרי סטרי , וזד זינא , דאתגלייא עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין , דהאי הוא זינא ואתבסמותא לכלא . וזד אתבסמו תא דלתתא , בההוא תננא ואשא דמוד בוזא . ובגין דאיהו מתרין סטרין , כתיב זיוון . וכלא בזעיר אנפין אתמר .

תרי אודנין , למשמע טב וביש . ותרונניהו סלקין לזוד . דכתיב , (מלכים ב יט) הטה יי אונה ושמע . אודנא לגו בגו דיליה , תלניא ברשימין עקימין , בגין דיתעכב קלא לאעלא במוזא , ויבזין ביה מוזא , ולא בבבילון , דכל מלה דהוי בבבילון , לא הוה בזוכמתא שלומתא .

מאודנין אפין תלנין כל מאריהון דגדרפין , דנטלין קלא מעלמא , וכלהו הכי אקרין אונני יי , דכתיב בהו , (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול וגו' . כי עוף השמים יוליך את הקול , והאי קרא קשיא , השתא מאי קול איכא הכא , דהא רישא דקרא כתיב גם במדעך מלך אל תקלל , במדעך כתיב , ובזודרי משכבה וגו' . מאי טעמא כי עוף השמים יוליך את הקול , והא ליכא הכא קלא .

דף רצ"ד ע"ב

אלא ודאי כל מיה דושיב בר נש , וכל מיה דיסתכל בלבוי , לא עביד מלה , עד דאפיק ליה בשפונתיה , והוא (ואף על גב דאיהו) לא אתכוון ביה . והיא מלה דאפיק , מתבקעא באוירא , (דף רצ"ד ע"ב) ואלא וסלקא וטסא בעלמא , ואתעביד מניה קלא . והוא קלא נטלין ליה מארי דגדרפין , וסלקין ליה למלכא , ועייל באודני . הדא הוא דכתיב , (דברים ה) וישמע יי את קול דברייכם . (במדבר יא) וישמע יי ויזר אפו .

ובגין כה , כל צלותא ובעותא דבעי בר נש מקמי קודשא בריה הוא , בעי לאפקא מלין בשפונתיה , דאי לא אפיק לון , לאו צלותיה צלותא , ולאו בעותיה בעותא . וכיון דמלין נפקין , מתבקעין באוירא , סלקין וטסין ואתעבידו קלא , ונטיל לון מאן דנטיל , ואזיד לון לאתרא (ני"א לכתרא) קדישא , ברישא דמלכא .

מתלת וזכלי דמוזוי , נטיף נטיפא לאודנין , וההוא אקרי נוזל כרית . כמה דאת אמר , (מלכים א יז) נוזל כרית , כלאומר , כרותא דאודנין . וקלא עייל בההוא עקימא , ואשתאב בההוא נהרא , דההוא נטיפא . וכדין אתעכב תפון , ואתבזין בין טב לביש . הדא הוא דכתיב , (איוב לד) כי און מלין תבזון . ומאי טעמא און מלין תבזון . משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטיפא , בעקימותא דאודנין , ולא עייל בבה ילו . ובגין כה אתבזין בין טב לביש , (שם) וזיה יטעם לאכול . מאי טעמא זיה יטעם לאכול . בגין

דיתעפב תמן, ולא עייל בבהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבונן, בין מתיקא למרירו.

בהאי גוקבא דאודנין, תליין גוקבין אוורנין, גוקבא דעינין. גוקבא דפומא. גוקבא דוויטמא. מההוא קלא דעייל בגוקבא דאודנין, אי אצטריף עייל לגוקבי דעינין, וגבעין דמעין. מההוא קלא אי אצטריף, עייל לגוקבא דוויטמא דפרדשקא, ומפקי תננא ואשא מההוא קלא. הךא הוא דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי וינור אפו ותבער בם אש יי. ואי אצטריף, עייל ההוא קלא לגוקבא דפומא, ומליל וגזר מלין (ני"א גרין) מההוא קלא. כלא מההוא קלא דאודנין. עייל בכל גופא ואתר גיש מניה כלא. (ס"א כמה תלייא) (וכלא תלייא) בהאי אודנא. זכאה מאן דנטיר מלוי. על דא כתיב, (תהלים לד) נצור לשונך מרע ושפתיה מודבר ברמה.

האי אודנא קרי ביה שביעה. ובשביעה אתכליין אינן מווי. וזכמה אתכליל ביה, דכתיב, (מלכים א ג) ונתת לעבדך לב שומע. בינה, כמה דאת אמר (שמואל א ג) דבר פי שומע לעבדך. (מלכים ב יח) פי שומעים אננונו. (בהני תליין כלא) דעת, כמה דאת אמר, (משלי ד) שומע בני וקוז אמרי. (משלי ב) ומצותי תצפון אתך. הא כלא תליין באודנין בהאי אודנא תליין צלותין ובעותין ופקיוזא דעינין. הךא הוא דכתיב, (מלכים ב יט) והטה יי אונך ושמע פקיוז עיניך וראה. הא כלא ביה תלייא.

בהאי אודנא, תליין רזין עלאין, דלא נפקין לבר, בגין כה היא עקיבא לגו. ורזא דרזין סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. ובגין דהאי אודנא פניש רזין, ועקיבותא דלגו נטיל לון, לא גלי רזין לאינן דעקיבין בארנוייהו, אלא לאינן דלא עקיבין. הךא הוא דכתיב, (תהלים כה) סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם, דנטלי ארוזוי ונטלי (ונטרי) מלין.

ואינן דעקיבין בארנוייהו, נטלי מלין ועיילין לון בבהילו, ולית בהו אתר לאתעפבא. וכל גוקבין אוורנין, מתפתוזין ביה, עד דנפקין מלין בגוקבא דפומא. ואלין אקרו וויבי דרא, שגאי דקודשא בריה הוא. במתניתא דילן תנן, כאילו קטיל ג וברין, וכאלו פלוז לעבודה זרה. וכלא בוזד קרא, דכתיב, (ויקרא יט) לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעה אני יי. מאן דעבר על האי רישא דקרא, כאילו עבר על כלא.

דף רצ"ה ע"א

זכאה וזולקיהון דצדיקייא, דעלייהו כתיב, (משלי יא) ונאמן ריוז מכסה דבר. נאמן ריוז ודאי, דהא ריוזא דלהון מאתר עלאה קדישא אשתילף, ובגין כה נאמן ריוז אקרון. וסימן דא אוקימנא, ההוא דמגלה רזין, בידוע דנשמתיה, לאו איהו מגופא דמלכא קדישא. ובגין כה לית ביה רזא, ולא מאתר דרזא הוא. וכד תיפוק נשמתיה, לא אתדבקא בגופא דמלכא, דהא

לא אתריה הוא. ווי לזהווא בר נש, ווי ליה, ווי לנשמתיה. זכאה וזולקיהון
הצדיקייא, המכסין רזין, כל שכן רזין עלאין דקודשא בריה הוא. (רזין עלאין
דמלכא קדישא) עלליהו כתיב, (ישעיה ס) ועמך כולם צדיק ים לעולם ירשו
ארץ. (דף רצ"ה ע"א)

אנפוי, בתרין תקרובין דבוסמא. (כלהו) סהדותא על מזה דאמינא, דהא
סהדותא בהו תלמיא. ובכללא תלמיא סהדותא. אבל הגי תקרובי דבוסמא,
ונוורא וסומקא, סהדותא לאבא ואימא. סהדותא לאוזסנא דירית ואויד
לון. והא במתניתא דילן אוקימנא, פמה פרסי בין ונוורא לסומקא,
ואתכלילן ביה פונדא בסטרא דונוורא.

כד אתגהיר מנהירו דונו ורא דעתיקא, ונפייא דהוא ונוורא על סומקא.
וכלהו מנהירו אשתכוו. וכדין כתיב, (במדבר ו) יאר יי פניו אלקי. וכד וייבין
סניאין, תלמין דינין בעלמא, אשתכוות סגירותא בכללא (ס"א בעלמא). וסומקא
אתפשט באנפין, ונפא כל (ניא על) ונוורא. וכדין כללא אשתכוו בדינא. וכדין
כתיב (תהלים לד) פני יי בעושי רע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי נקם) וככלא בהאי
תלמיא, ובגין דא סהדותא הוא בכללא.

כמה וכמה מארי תריסין מונכאן להגי גווי, מצפאן להגי גווי. כד
גהירין גווי, כל עלמין פלהו בונדו. בזמנא דגהיר ונוורא, כללא אתנוזו
בההוא גוונא. וכד אתנוזי בסומקא כללא הכי אתנוזו בההוא גוונא.

באלין תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתנוזאה, מרישא דאודנין,
ונזוית וסליק בתקרובא דבוסמא, שערין אוכמין דדיקנא, בתקונא יאה
שפיר. כגבר תקיף, שפיר. משווא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא, בהאי
דיקנא דזעיר אנפין אתנוזי, ונהיר.

שפירו דהאי דיקנא, בטי תקונין אשתכוו. וכד משווא דרבות, דתלת
עשר גביעין דדיקנא דעתיקא קדישא גהיר בהאי דיקנא, אשתכוו כ"ב
תקונין. וכדין מתברכין פלהו. וישראל סבא מתברכא בהאי, וסימן, (בראשית
מח) בך יברך ישראל. כל תקונין דדיקנא דא, אוקימנא באדרא קדישא,
דכלהו מתיקונין דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא לנפאה, מה דלא
אתגלי תמן, בגין למיעל בלא כסופא. (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו מתיקונין

דדיקנא (דעתיקא) עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא)

שיתא אינון, טי אקרון. תקונא קדמאה, נפקהוהו ניצוצא בוצינא
דקרדינותא, ובטש בתוות שערא דרישא, מתוות קוצין דעל אודנין,
ונזוית מקמי פתווא דאודנין עד רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא
קדישא לא אשתכוו, אלא כד גגיד מולא דעתיקא קדישא, ותלמיא מניה
הוא מבויעא דונכמתא (חסר), כד אימא אתמשכא ואתכלילת באוירא

דכּיָא, הֵהוּא וְזוּרָא זְקִיטָא אִימָא (חסר), וְנִיצוּצָא עֲאֵלְת וְנִפְקֵת, וְאִתְאַוּד דָּא בְּדָא, וְאִתְעִבִידַת וּדְ תִקוּנָא.

וְכַד אֲצִטְרִיף סִלְקָא דָּא עַל דָּא, וְאִתְפְּסִיא וּדְ מִקְמֵי וּדְדָא. וְבִגִין כִּף כִּלָּא אֲצִטְרִיף, וּדְ לְמַעְבַּד זִקְמִין. וּוּדְ לְרוּמָא. וְעַל הָא תְּאִיב לְהָא דִיקָנָא דוּד מְלִכָא, כְּמַת דְּאִוְקִימָנָא.

בְּהָא דִיקָנָא ט' תִקוּנִין אֲשֶׁתְּכוּוּ, שִׁיתָא רַבּוּן דְתִלְיִין בְּהוּ, וּמִתְפְּשִׁטִין בְּכָל זִנְפָא. וְאַלִין שִׁיתָא דְתִלְיִין, תִלְיִין בְּשַׁעְרֵי דְתוּוּת תְּקִרְוָא דְבוּסְמִין. תִלְת מִהָאֵי סְטְרָא, וְתִלְת מִהָאֵי סְטְרָא. וּבִיקִירוּתָא דְדִיקָנָא, תִלְיִין תִלְת אֲוִרְזִין. וּדְ לַעֲלִיא בְּשַׁפּוּן, וְתִרִין בְּאֵינוּן שַׁעְרִין דְתִלְיִין עַד טְבוּרָא. וְכָל הֵנִי שִׁיתָא, גִ' מִכָּאן וְגִ' מִכָּאן, אֲתַמְשִׁכֵן וְתִלְיִין כִּלְהוּן, בְּאֵינוּן שַׁעְרֵי דְתִלְיִין וּמִתְפְּשִׁטִין בְּכָל זִנְפָא.

וּבִגִין דְהֵנִי תִלְתָא אֵינוּן בִּיקִירוּ דְדִיקָנָא יִתִיר מִכְּלָהוּ, כְּתִיב בְּהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא. דְכְתִיב, (תהלים קיח) מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְוַח יְהוָה, יְיָ לִי לֹא אִירָא. וְהָא דְאִוְקִימָנָא בְּאֲדָרָא, מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, מֵאַתֵּר דְשַׁעְרֵי דִיקָנָא לְאִתְפְּשִׁטָא, דְהוּא אֲתֵר (ס"א זחיק) רִוּזִיק מִקְמֵי אִוְדִינִין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְבֵי רַב יִיבָא סְבָא, הִכִי אָמַר וְאִוְקִים, דְשִׁירוּתָא דְדִיקָנָא מוּזְסַד עַלְמָת, דְכְתִיב, (זבוי הימים א כט) לֵךְ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגו'. וְכִלָּא הוּא, וְהִכִי שְׁאֵרִי, וְתַשְׁעָה אֲתַמְשִׁכֵן וְתִלְיִין בְּדִיקָנָא, וּמִקְמֵי אִוְדִינִין, הִכִי שְׁאֵרִי, וְקִיּוּמָא לֹא מִתְקִימִין אֲלָא בְּאַתֵּר אִוְרָא, כְּמַת דְּאִוְקִימָנָא.

דף רצ"ה ע"ב

וְכַד אֲצִטְרִיף עַלְמָא לְרוּמֵי, אֲתַגְלִיָּא מוּזְלָא קְדִישָׁא. וְכָל הֵנִי תִקוּנִין דְבְּדִיקָנָא יְקִירָא דְזַעִיר אֲנָפִין, כִּלְהוּ רוּמֵי מִשְׁתְּכוּוּ. וְכַד אֲצִטְרִיף לְדִינָא, מִתְּוִזִיָּא דִינָא, וְכַדִּין עַבְדִין זִקְמִין לְשִׁנְאִיהוּן דִישְׂרָאֵל, לְאֵינוּן דְעִקִין לְהוּ. (דף רצ"ה ע"ב) כָּל יְקִירוּ דְדִיקָנָא, בְּאֵינוּן שַׁעְרֵי דְתִלְיִין אִינְהוּ, מִשׁוּם דְכִלָּא בְּהָאֵי תִלְיִין.

כָּל הֵנִי שַׁעְרֵי דְדִיקָנָא דְזַעִיר אֲנָפִין, כִּלְהוּ קְשִׁישִׁין תְּקִיפִין, מִשׁוּם דְכִלְהוּ אֲכַפְיִין לְדִינִין, בְּשַׁעְתָּא דְמוּזְלָא קְדִישָׁא אֲתַגְלִי. וְכַד בְּעָא לְאֲזוּזָא קְרָבָא, בְּהָא דִיקָנָא אֲתַוּזִי כְּגַבְרַת תְּקִיף, מְאֵרִי נְצוּזִין קְרָבָא. וְכַדִּין מְרִיטָא מֵאֵן דְמְרִיט, וְאֲגְלִישׁ מֵאֵן דְאֲגְלִישׁ.

הֵנִי תַשְׁעָה תִקוּנִין, אֲמַרְן מִשָּׁה זְמַנָּא תִנְיִנָּא, א, בְּשַׁעְתָּא דְאֲצִטְרִיף לְאֲהַדְרָא לִזְן כִּלְהוּ רוּמֵי. דְאֵף עַל גַּב דְתִלְסִר תִקוּנִין לֹא אֲמַרְן דְשַׁתָּא, כְּבוּזָא תִלְיָא מִלְתָּא, דְהָא לֹא יִיעוּל בְּהֵנִי תִקוּנִין לְאֲדָרָא, אֲלָא בְּמוּזְלָא אֲתַכּוּוּן. וְאֲדָכֵר לִיה. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (במדבר יד) עֲתֵה יִגְדֵל זָא כּוּזִי יְיָ. מֵאֵן כּוּזִי יְיָ. הֵהוּא דְאֲקִרִי מוּזְלָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. דְוִוִילָא דָּא,

וְנִהְיֶה דָא, מִמְזַלָא תְלִי. וְכִינן דְאָמַר מִשֶׁה דָא, וְאֲדַכְרָא דָא, וְאֲתַכְוֹן בֵּיהּ, אָמַר הֲגֵי תַשְׁעָה תַקוּנִין, דְתַלְמִין בְּעֵיר אֲנָפִין. בְּגֵין דִּינִהְיֶהוּ כְּלָהוּ, וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ דִינָא. וְעַל דָא כְּלָא בְּמִזְלָא תְלִי.

הָאִי דִיקָנָא כּוּד שְׂרָאן שְׁעָרֵי (ס"א לאתערבא) לְאֲתַעְרָא (לאתארכא), אֲתַנְוֹזִי כְּגֵיבַר תַקִּיף כְּגֵיבַר מְאָרִי נְצוּז קְרִבִין. בְּהָאִי דִיקָנָא, נְגִיד מִשְׁוֹ דְרַבּוּת מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה. כְּמֹה דְאֵת אָמַר, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְהַזָּקֵן אֶהְרֵן.

אֲלִין שׁ עָרֵי לֹא וּפְמִין עַל שְׁפוּן, וְשְׁפוּן כְּלָהוּ סוּמְקִין כּוּרְדָא. דְכְתִיב, (שיר השירים ה) שְׁפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים. שְׁפוּן מְרוּזְשָׁן גְּבוּרָה, מְרוּזְשָׁן וְזַכְמָתָא. בְּאִינוֹן שְׁפוּן תְלִין טַב וּבִישׁ, וְזִי וּמוֹתָא. מְאֲלִין שְׁפוּן תְלִין מְאָרִיהוֹן דְאֲתַעְרוּתָא, דְכּוּד מְרוּזְשִׁין אֲלִין שְׁפוּן, מִתַּעְרִין כְּלָא לְמַגְזָר (מארי) דִינָא, בְּכָל בְּתֵי דִינִין, (דמדזויהוון בהוון, ובגין כד) דְאֲקָרוּן עֵירִין. דְכְתִיב, (דניאל ד) בְּגֹזֶרֶת עֵירִין פְּתִיחָא וּבְמֵאמַר וְגוֹי. (ובמימר קדישין שאלתא)

מְאִי עֵיר. בְּסַפְרָא דְאֲגָדָתָא, כְּמֹה דְאֵת אָמַר, (שמואל א כח) וַיְהִי עֶרְפָּה. דְמִתַּעְרִין דִינִין לְאִינוֹן דְלֹא אֲתַרוּזִימוּ לְעִילָא, בְּגֵין כְּךָ מִתַּעְרִין אֲלִין דְאִינוֹן מְאָרִי דְכָבוּ, (ס"א להו) (בכלהו) וְעַם כָּל דָא בְּתַרִי גְּוֹזֵי בְרוּזְמֵי וְדִינָא, וְעַל דָא אֲקָרוּן עֵיר וְקָדִישׁ דִינָא וְרוּזְמֵי.

וּבְאֲלִין שְׁפוּן, אֲתַנְוֹזִי פּוּמָא כּוּד אֲתַפְתּוּ. רוּזָא דְנִפְיק מִן פּוּמָא, בֵּיהּ מִתְלַבְּשִׁין כְּמֹה אֲלָף וְרַבְבִין. וְכּוּד אֲתַפְשֵׁט, מִתְלַבְּשִׁין בֵּיהּ גְבִיאָן מְהִימְנֵי. וְכְלָהוּ פֹה יִי אֲקָרוּן. כּוּד מְלִין נְפִיק מִן פּוּמָא, וּבְמִתְרוּזְשִׁין בְּשְׁפוּן, מִתְנַהֲרִין לְכְלָהוּ תַמְנֵי סְרִי אֲלִפִין עַלְמִין, עַד דְמִתְקַטְרִין כָּל הוּ כּוּרְדָא, בְּתַמְנֵי סְרִי אֲוִרוּזִין וּשְׁבִילִין, דְאֲשְׁתַּמּוּדְעִין.

וְכְלָא מוּזְכָּאן לְפּוּמָא דָא, (בזא) בְּלִישָׁן מְמַלְכֵי רַבְרָבִין בְּקִיטְרָא דְטִיְהָרָא בְּעוּטְרָא. וְעַל דָא כְּתִיב, (שיר השירים ה) וְזָכּוּ בְּמִתְקִים, בְּמִתְקִים וְדִי אִי. מְאִי וְזָכּוּ. כְּמֹה דְאֵת אָמַר, (איוב לד) וְזִיָּה יִטְעֵם לְאֶכּוּל. וְכָלוּ מוּזְמַדִים, אֲשׁ וּמִים. אֲשָׁא וּמִיָּא מִתְתַקְנִין, (ס"א מתדבקין ויאן) יָאן בְּצִיּוּרוֹי, (בציורוי) דְהָא גְּוֹזֵי מִתְנַבְּרִין כּוּרְדָא.

וְזָכּוּ, בְּאֲתַנְוֹן רְשִׁימָן, דְמִתְגַּלְפִין בְּעֵטְרוֹי גְלִידִין (גליפין) אוּזְהִיעַ בְּגֵרוּן. אִי, דְטְרִיד מְלָכִין, (דניאל ב) וּמִהֲעֵרָא מְלָכִין, וּמִהֲקָם מְלָכִין. וְזִי, דְטְרִיד וְנִזְוִית, וְסִלִיק וְעֵטִיר, כְּבִישׁ בְּאֲשָׁא גְלִיף בְּרוּזָא. הִי יְנִיקָה דְאִימָא, סְטִיר לְנִיקָבָא, אֲתַפְשֵׁט לְנִיקָבָא רַבָּא, בְּתִיאֻבְתָא דְקָרְתָא קְדִישָׁא, (עד דמתקטרוי) מִתְקַטְרִי אֲתַרִין דָא בְּדָא. כְּמֹה דְאֵת אָמַר, (שיר השירים ד) הֵרֵב הַבּוֹר גְּבַעַת הַלְבֹבָנָה. עֵי טִיְהָרָא דְטִיפְסָא, גְלִיפָא בְּטִיפְסָא, רְהִיטִין דְעֵנְפִין מִתְאֻזְדִין, לְסְטְרוֹי לְרוּזְמִין גְלִיפִין.

והא ברזי ד'אתון דש'למה מלכא , אתעטרו אלין אתון ד' , בדי גיכייק
בוזיה כמה דאת אמר וזיה יטעם לאכול , (איוב) ה'אכל תפל מב לי מלוח
וגו'. וכתוב (שעיה לב) והיה מעשה הצדקה שלום . (תהלים יט) הגוומדים מנהב
ובפז רב ומתוקים וגו'. מתוקים ודאי.

דוד מלכא אמר , גם עבדך נזהר בהם וגו' . אסהדנא עלי דכל יומאי
אודהרנא בהו , דלא לאטענא בהו , בר יומא ווד דעטירנא עטרי מלכא ,
במערתא דמרוניא , וזומינא בוצינא דאשא מתלהטא אפונתאי
דמרוניא (נ"א דמערתא) , ואודהרנא מדהוא יומא אודהרנא בדעתאי בהו ,
ולא שביקנא לון כל יומאי . זכאה וזולקיה מאן דאודהר במתיקא דמלכא ,
וטעים בהו כדקווי . על דא כתיב , (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב יי' וגו' .
וכתיב (משלי ט) לכו לזבמו בלזבמי וגו' .

דף רצ"ו ע"א

אתפשט דכורא בדעת , ואתמליין אכסדרין ואדרין , מרישא דגולגלתא
שרי , ואתפשט בכל גופא , מוודוי ודרועוי ובכלא . מאזורוי , אתדבק גיצינא
דבוצינא דקרדעווא , ולהטא ואפיק (דף רצ"ו ע"א) גלגלתא וודא , סתימא
מכל סטרוי , וגהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מווי גליפן בה , ואתדבקת בסטרוי
דדכורא . בגין כה אתקרי (שיר השירים ה) יונתי תמתי , אל תקרי תמתי אלא
תאומתי ודאי .

שערוי דנוקבא כליכן ביה גווי (ס"א גווי בגו גווי) , כדכתיב , (שיר השירים
ז) ודלת ראשה פארגמן . אתקטר גבורה בומש גבוראן , ואתפשטת נוקבא
בסטרהא , ואתדבקת בסטרוי דדכורא .

עד דאתפרשא מסטרוי . ואתיאת לאתנוברא עמיה אפין באפין . וכד
מתנוברן מתנוזיין ווד גופא ממש . מהכא אוליפנא , דכר בלזודוי , אתנוזי
פלג גופא , וכלהו (וכלא איהו) רזומי . וכף נוקבא . וכד מתנוברן כוודא , אתנוזי
כלא ווד גופא ממש , והכי הוא . אוף הכא , כד דכר אתנובר בנוקבא , כלא
הוא ווד גופא , ועלמין כלהו בוזידו , דהא כלהו מזופא שלים מתברכן .

והיינו ריא , (שמות כ) על כן ברה יי' , את יום השבת ויקדשהו . דהא
אשתכוז כלא בוזד גופא שלים , דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא ,
ואשתכוז גופא ווד . ועל כן ברכאן משתכוזין בהאי יומא . ומהכא , מאן
דלא אשתכוז דכר ונוקבא , אקרי פלג גופא , ולית ברכתא שריא במלה
פגימא וזסירא , אלא באתר שלים , במלה שלים , ולא בפלגות מ לה ,
ופלגות מלה לא אתקיים לעלמין , ולא אתברכן לעלמין .

גוי דנוקבא , כלא מנזי דדכורא הוא . והא אוקימנא מלי , ואשתמודען
ביני וזבריאי . מהאי נוקבא מתאוזדן כל אינן דלתתא . מנה ינקין , ובה

תבין, והיא אתקריאת אם לכלהו. כמה דאנורא אם לגופא, וכל גופא
מנה (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) זקא. כף האי אם לכלהו אנורין דלתתא.

כתיב, (משלי ז) אמור לזכמה אוזותי א. ת. אית זכמה ואית זכמה, והאי
זקבא, אתקרי זכמה זעירא לגבי אנורא ועל דא כתיב, (שיר השירים
ח) אוזות לנו קטנה ושדים אין לה וגו'. דהא דא בגלותא אתמשך. אוזות
לנו קטנה, והאי קטנה אתוויי אכל רברבא היא, וסגיאה היא, דהא היא
שלימו דנטיל מכלא. כמה דכתיב, (שם) אני וזמה ושדי פמגדלות. ושדי,
דהא מליין אינון לינקא לכלא. פמגדלות, דאינון נהרין רב רבין דנפקו
מאימא עלאה.

תו אתפשט דכורא בימינא ושמאלא, בירותא דאנוסנא. וכד גווי
אתוברו, אקרי תפארת. ואתתקן כל גופא, ואתעביד אינא רברבא,
ותקיף, שפיר ויאה, (דניאל ד) תווחתיהי תטלל וזית ברא, ובענפיהי ידורון עופי
שמיא, ומזון לכלא ביה. דרועוי זמינא ושמאלא. בימינא וזימ וזוסד,
בשמאלא מיתה וגבורה. מעוי, אתתקן בדעת, ואתמליין כל אכסדרין
וארין, כמה דאמינא, דכתיב, (משלי כד) ובדעת וזדרים זמלאו.

תו אתפשט גופא, בתרין שוקין. ומתאנודן בינייהו תרין כולין, ותרין
ביעי דדכורא. דכל משווא ורבות וזיכל א (דזמורא) דכל גופא, בהו אתכנש,
דכל וזימלין דנפיק, מנהון זפקין. ושדיין כלא בפום אמה. ובגין כף אקרונ צבאות, דכל חיילין (דנפיק)
צבאות, (דכל גופא, בהו אתכנש, ושדיין כלא בפום אמה. ובגין כף אקרונ צבאות, דכל חיילין (דנפיק)
דנפיק, מנהון נפיק) ואינון נצחו והוד. תפארת, דר"ד. נצחו והוד, צבאות. ובגין כף
ידו"ד צבאות.

אמה דדכורא, סימא (נ"א כסותא) דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרעא
דמבסם לגוקבא. וכל תיאו בתא דדכורא לגבי זוקבא, בהאי יסוד עייל
לזוקבא, לאתר דאקרי ציון. דהתם הוא אתר כסותא דזוקבא, כבית רוזם
לאתתא. ובגין כף, יי צבאות אקרי יסוד.

כתיב (תהלים קלב) כי בנור יי, בציון אנה למושב לו. כד אתפרשת
מטרוניתא, ואתוברת במלכא אנפין באנפין, במעלי שבתא. אתעביד
כלא וזד גופא, וכדין יתיב קודשא בריה הוא בכורסייה. ואקרי כלא שמא
שלים, שמא קדישא, בריה שמייה לעלם לעלמי עלמין. כל אלין מלין
סליקנא עד יומא דא, דאתעטר בהו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא,
זקאה וזלקי.
דף רצ"ו ע"ב

האי מטרוניתא, כד אתוברת עם מלכא, כל עלמין מתברכן, ואשתכוזו
בזדוונתא דכלא. (דף רצ"ו ע"ב) כמה דדכורא כליל בתלתא, ושירותא
בתלתא. כף כלא הכי, וסימא דכל גופא הכי, ומטרוניתא לא מתברכא,

אֵלָא בְּכֻלָּא דְתַלְתָּא אַלִּין , דְּאִינּוּן נְצוּחַ הוּד יְסוּד , וּבְמִתְבַּסְמָא וּבְמִתְבָּרְכָא
בְּאַתְרֵי דְאֶקְרִי קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים דְלִתְתָּא . דְכַתְיִב , (תהלים קל"ג) כִּי שָׁם צְוֵה יי'
אֵת הַבְּרָכָה . דְהָא תְרִין דְרִגְזִין אִינּוּן לְעֵילָא וְתַתָּא . וּבְגִזְן כֶּף לִית רְשׁוּתָא
לְמִיעַל תַּמָּן , בַּר כַּהֲנָא רַבָּא , דְאֵתִי מִן סֵטְרָא דְנוּסְד . בְּגִזְן דְלָא עֵייל
לְהוּא אַתְרֵי דְלְעֵילָא , אֵלָא הוּא דְאֶקְרִי וְנוּסְד , וְעֵייל בְּקֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים ,
וּבְמִתְבַּסְמַת נִזְקָבָא . וּבְמִתְבָּרְכָא הָאִי קֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים בְּגוּ לְגוּ , אַתְרֵי דְאֶקְרִי
צִיּוֹן . צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם , תְרִין דְרִגְזִין אִינּוּן , וְזַד רַחֲמִי , וְזוּד דִּינָא . צִיּוֹן ,
דְכַתְיִב , (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְרֹדֶה . יְרוּשָׁלַם , דְכַתְיִב , (ישעיה א) צִדְקָה יִלְיִן
בָּהּ כְּמִדָּה דְאִוְקִימֵנָא .

וְכָל תִּיאֻבְתָּא דְדְכּוּרָא לְגַבֵּי נִזְקָבָא , הֵכָא הוּא , וְקָרִינָן לְהוּ בְרָכָה ,
דְּבוּתַמָּן נְפָקִי בְרַכָּן לְכַלְהוּ עַלְמִין , וְכַלְהוּ מִתְבָּרְכִין . הָאִי אַתְרֵי אֶקְרִי קֳדָשׁ .
וְכָל קֳדָשִׁים דְדְכּוּרָא עֵיילִין תַּמָּן , בְּהוּא דְרִגְזָא דְאִמִּינָא , וְכַלְהוּ אֲתִינּוּן
מְרִישָׁא עַלְמָה דְגּוֹלְגֻלְתָּא דְדְכּוּרָא , מִסֵּטְרָא דְמוּוֹזִי עַלְמָי , דְשְׁרִינּוּן בֵּיתָה ,
וְנִגִּיד הוּא בְרָכָה בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוֹפָא , עַד אִינּוּן דְאֶקְרוּן צְבָאוֹת . וְכָל הוּא
נִגִּידוּ דְאֲתִנְגִיד מִכָּל גּוֹפָא , מִתְכַּנְשֵׁי תַמָּן , וְעַל דָּא אֶקְרוּן צְבָאוֹת , דְכָל
צְבָאוֹת דְעַלְמִין וְתַתְּאִין תַּמָּן נְפָקִין . וְהוּא נִגִּידוּ בְּתַר דְאֲתַכְנִישׁ , תַּמָּן שְׁרִינּוּן
לִית בְּהוּא יְסוּד קֳדִישָׁא , כְּלָא וְזוּרָא , בְּגִזְן כֶּף אֶקְרִי וְנוּסְד . וְהוּא וְנוּסְד
עֵייל לְקֳדָשׁ הַקְּדָשִׁים , דְכַתְיִב (תהלים קל"ג) כִּי שָׁם צְוֵה יי' אֵת הַבְּרָכָה וְזִימִים
עַד הַעוֹלָם .

אָמַר רַבִּי אֲבָא , לֹא סֵיִים בּוֹצִינָא קֳדִישָׁא לְמִימַר וְזִימִים , עַד דְאֲשַׁתְּכּוּ
מְלוּי , וְאִנָּא כְּתִבָּנָא , סְבָרָנָא לְמַכְתַּב טְפִי , וְלֹא שְׂמַעֲנָא . וְלֹא זְקִיפָנָא רִישָׁא ,
דְנִהוּרָא הוּא סִגִי , וְלֹא הוּא יְכִילָנָא לְאֲסַתְּכָלָא . אֲדָהֲכִי אֲוִדְעוּנָא , שְׂמַעֲנָא
קָלָא דְקֶאֱרִי וְאָמַר (משלי ג) אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת וְזִימִים וְגו' . שְׂמַעֲנָא קָלָא
אֲוִרָא , (תהלים כ"א) וְזִימִים שְׂאֵל מִמֶּנָּה וְגו' .

כָּל הוּא יוּמָא , לֹא אֶפְסִיק אֲשָׁא מִן בֵּיתָא , וְלֹא הוּא מֵאֵן דְמַטִּי לְגַבֵּיהּ ,
דְלֹא יְכִילוּ דְנָה וְרָא וְאֲשָׁא הוּא בְּסוּוֹרְגִיָּה . כָּל הוּא יוּמָא נְפִילָנָא עַל
אֶרְעָא , וְנִעֲיָנָא בְּתַר דְאִזִּיל אֲשָׁא , וְזַמִּינָא לְבוֹצִינָא קֳדִישָׁא הַקְּדָשִׁים ,
דְאֲסַתְּלַק מִן עַלְמָא , אֲתַעֲטֹף שְׂכִיב עַל יְמִינֵיהּ , וְאֲנָפוּי וְזִיכִין .

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ , וְנָטִיל יָדָיו וְנָשִׁיק לֶון , וְאִנָּא לְוִיכָנָא עֶפְרָא דְתַנּוּת
רַגְלֵי . בָּעוּ וְזַבְרִינָא לְמַבְכִּי , וְלֹא יְכִילוּ לְמַלְכָא . שְׂאֵרוּ וְזַבְרִינָא בְּבִכְיָה ,
וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ נְפִיל תַּלְת זְמָנִין , וְלֹא יְכִיל לְמַפְתּוֹז פּוּמִיָּה . לְבַתַּר פְּתוֹז
וְאָמַר , אֲבָא אֲבָא . תַּלְת הוּו , וְזַד אֲתַנּוּרוּ . הַשְׁתָּא תַּנּוּד וְזִינָתָא , צְפָרָאן
טָאסִין , מִשְׁתַּקְעֵן בְּנוֹקְבָאן דִּימָא רַבָּא , וְזַבְרִינָא פְּלָהוּ שְׁתִּינּוּן דְמָא .

קָם רַבִּי וְזִינָא עַל רַגְלֵי וְאָמַר , עַד הַשְׁתָּא בּוֹצִינָא קֳדִישָׁא מִסְתַּכַּל (ס"א
מִשְׁתַּדֵּל) עַלְן . הַשְׁתָּא לֹא הוּא עַדְן , אֵלָא לְאֲשַׁתְּדָלָא בִּיקְרִיָּה . קָם רַבִּי

אֶלְעֶזֶר וְרַבֵּי אַבְא , נִטְלוּ לִיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא , מֵאַן זִימָא (ס"א ערעורא
ערבוביא) עֲרַבּוּבִיא דְנוּבְרִיא , וְכָל בֵּיתָא הִוָּה סְלִיק רִיוּזִין סְלִיקוּ בֵּיה
בְּפוּרִייה, וְכֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיה, אֶלָּא רַבֵּי אֶלְעֶזֶר וְרַבֵּי אַבְא.

אֲתוּ טְרִיקִין , וּמֵאֲרֵי תְרִיסִין דְכֹפֵר צְפִירֵי וְטָרְדָאן בְּהוּ (ס"א דצ פרי וטרדיא
והו) בְּגֵי מְרוּזְיָא , צְוּוּזִין בְּקִטְרִין , דְנוּשִׁיבוּ דְכֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן . בְּתַר דְנִפְק
פוּרִיא, הִוָּה סְלִיק בְּאִוּרָא. וְאֶשְׁא הִוָּה לְהִיט קַמִּיה, שְׁמַעוּ קָלָא, עוּלוּ וְאֲתוּ,
וְאִתְכַנְשׁוּ לְהִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, (ישעיה נ) יבֵּא שְׁלוֹם יְגוּזוּ עַל מִשְׁכַּבּוֹתָם.

כַּד עָאֵל לְמַעֲרֵתָא שְׁמַעוּ קָלָא בְּמַעֲרֵתָא , זֶה הָאִישׁ מְרַעִישׁ הָאֶרֶץ
מְרַגֵּז מִמְלָכוֹת, כַּמָּה פְטָרִין בְּרַקִיעָא מִשְׁתַּכְּכִין (ס"א ולא משתכחין) בְּיוֹמָא דִּין
בְּגֵינָה, דְנָא רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹזָאי , דְמֵאֲרִיה מִשְׁתַּבּוּ בֵּיה בְּכָל יוֹמָא . זְכָא
וּזְכָא לְעִילָא וְתַתָּא . כַּמָּה גְזִיזִין עֲלָאִין מִסְתַּמְרָן לִיה , עֲלִיה אֲתַמֵּר (דניא
יב) וְאִתָּה לָךְ לַקֵּץ וְתַנּוּן וְתַעֲמוּד לְגוּר . לָךְ לַקֵּץ הַיָּמִין . עַד כֵּאֵן הָאֲדָרָא
קְדִישָׁא זִוְטָא

דף רצ"ז ע"א

אָמַר רַבֵּי יוֹסִי, כַּמָּה נוֹבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיה הוּא , בְּקַדְמִיתָא
קָרָא לֹן גְּזֵי קְדוּשׁ, דְכַתִּיב, (דברים יד) כִּי עִם קְדוּשׁ אֲתָה זְגוּ. לְבַתֵּר קָרָא לֹן
קְדוּשׁ, דְכַתִּיב, (ירמיה ב) קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל לִנִּי , רַאשִׁית (דף רצ"ז ע"א) תַּבּוּאֲתָה. מַה
בֵּין הָאִי לְהָאִי . אָמַר רַבֵּי אַבְא , קְדוּשׁ עֲלָאָה מִכָּלָא , דְהַכִּי תַנּוּן , כַּד
אֲתַנּוּ בְּרָן כְּלָהוּ קְדוּשֵׁי כּוּדָא , אֲקָרוּן קְדוּשׁ. וְכֵלָהוּ סְלִיקִין וּמִתְכַנְשִׁין
לְהִוָּה אֲתֵר עֲלָאָה, דְאֲקָרִי קְדוּשׁ.

וּבְגֵין כֶּף ק' ק' ק' (קדוש קדוש קדוש) , קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל אֲתַעֲבִיד מַנְיָהוּ . וּבְגֵין
דְיִשְׂרָאֵל בְּתַלְתּ דְרַגִּין מִתַּעֲטָרִין , כַּד אֲתַנּוּ בְּרָן כּוּדָא, אֲקָרוּן קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
לִנִּי, דְאִיהִי רַאשִׁית. וְהָא אֲוִקִימָנָא תַּבּוּאֲתָה, בְּהִיא . כָּל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ, מֵאִי
כָּל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ . אָמַר רַבֵּי אַבְא , הָא אֲתַמֵּר, דְכַתִּיב, (ויקרא כב) וְאִישׁ כִּי
יֹאכַל קְדוּשׁ בְּשִׁגְגָה . וְכַתִּיב (שם) וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קְדוּשׁ , וְיִשְׂרָאֵל אֲקָרוּן
קְדוּשׁ, בְּגֵין כֶּף כָּל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ.

אָמַר רַבֵּי אֶלְעֶזֶר , שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא דְכָלָא , אֲתַכְּלִיל בְּקְדוּשׁ . (ס"א
א) וְזַכְבּוּהָ עֲלָאָה קְדוּשׁ אֲקָרִי, וְכַד נְהִיר דָּא וְזַכְבּוּהָ עֲלָאָה, וְזַכְבּוּהָ דְשְׁלֻמָּה
נְהִיר. כַּמָּה דְכַתִּיב, (מלכים אה) וְתָרַב וְזַכְבּוּת שְׁלֻמָּה , דְקִימָא סִיְהָרָא
בְּאֶשְׁלֻמוּתָא. וְהָא אֲוִקִימָנָא. וְכַד אֲתַבְּרָכָא מִיִּסוּד , הַכִּי קָרִינָן לָה קְדוּשׁ ,
דְאִיהוּ אֲנְהִיר בְּשְׁלִימוּ. וְכַד לֹא אֲתַנְהָרָא מִתַּעֲטָרָא בְּאֶשְׁלֻמוּתָא, קָרִינָן לָה
רוּזֵן הַקְדוּשׁ , וְכֹא אֲתַקְרִי קְדוּשׁ כִּהְוָה דְלַעֲיִלָא . וְכַד מִתְבְּרָכָא מֵהָאִי
יִסוּד, וְיִנְקָא לְכָל אֵינֹן דְלַתְתָּא , אֲתַקְרִי אַם , כִּהְוָה דְלַעֲיִלָא. וְקָרִינָן לִיה
קְדוּשִׁים. וְכַדִּין קָרִינָן לִיה קְדוּשׁ הַקְדוּשִׁים , דְבֵיה כְּלָה דְכַתִּיב, (שיר השירים

ד) אתי מלכנון כלה וגו'. מאי לכונון דא עדן, דאתלכו מכל סטרין. ועדן הא ידוע לכוני ובריא.

תאנא, כתיב כי שם יי אקרא, מאי כי שם יי אקרא. אמר רבי שמעון, הא כתיב הבו גודל לאלהינו. אמר רבי אבא, הבו גודל, דא גדולה, הצור תמים פעלו, דא גבורה. כי כל דרכיו משפט, דא תפארת. אל אמונה, דא נצוח. ואין עול, דא הוד. צדיק, דא יסוד. וישר, דא צדק. הוא כלא שמה קדישא דקודשא בריה הוא, ובגין כך כי שם יי אקרא.

אמר רבי יוסי, שם יי ממש. ומשה בהיה ש עתא גלי ליה לישראל. דכתיב, (זכריה לא) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו'. מכאן אוליפנא, דהוא זכאה דזכמתא עלאה ביה, כד מטי יומא לאסתלקא מעלמא, בעי לזכאה הדיא זכמתא, לאינון די רוח קדישא בעייהו. מנכן. ממש. דכתיב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום. וכתיב, (שם) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וגו'.

ואם לאו, עליה כתיב, (משלי ג) אל תמנע טוב מבעליו. כמה דאת אמר, (משלי ד) כי לקוח טוב נתתי לכם וגו'. בהיות לאל ידה לעשות. עד לא תסתלק מן עלמא, ולא אתייהיב לה רשותא לזכאה.

אמר רבי וויי, האי קרא אוליפנא מניה. וזכמתא עלאה, והכי הוא. אבל סיפיה דקרא, מקשר קשרא דמהימנותא, בבאי דכתיב הוא. כמה דאת אמר, צדיק וישר הוא. כלומר הוא כלא. הוא ווד בלא פרודא. דאי תימא כל הגי סגיאין א ינון, וזור ואמר הוא, פלהו סלקין ומתקשרין ומתאודין בוד. וכלא, הוא הנה, והוא הנה, והוא נוד. בריה שביה לעלם ולעלמי עלמין. (על) עד כן מתקטרין מלין, ומתאודין מלין קדישין, דשמה דקודשא בריה הוא.

זכאה וזולקיה מאן דקרי למלכא, וינדע למקרי כדקא יאות. ואי איהו קרי ולא ידע למאן קרי, אתרוזיק קודשא בריה הוא מניה, דכתיב, (תהלים קמה) קרוב יי לכל קוראיו וגו'. קרוב יי לכל קוראיו, למאן קרוב. וזור ואמר, לכל אשר יקראוהו באמת, וכי אית מאן דיקרי ליה בשקרא. אמר רבי אבא אין, ההוא מאן דקרי ולא ידע למאן דקרי. מנכן. דכתיב לכל אשר יקראוהו באמת. מאי באמת. בזותמא דגושפנקא דמלכא, דהוא שלימו דכלא. דא הוא דכתיב, (מייכה ז) תתן אמת ליעקב וחסד לאברהם. ובגין כך לכל אשר יקראוהו באמת פ תיב. זכאה וזולקיה דמאן דעאל, ונפק למנדע ארוזוי דקודשא בריה הוא. ועל דא כתיב, (משלי ד) וארוז צדיקים כאור נורה וגו'. וכתיב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'.

דף רצ"ז ע"ב

תנאי אמר רבי יצחק, כל הני תקונין, וכל הני מלי, למינצדי זקלא אתמסרן. ותנינן, וזיבין כביכול עבדין פגמימותא לעילא. מאי פגמימותא. כמה דכתיב, שונות לו לא בניו (דף רצ"ז ע"ב) מומם דהא כל הני תקונין לא משתכחי כדקא יאות. כתוב אודד אומר, (ישעיה נט) וילבש צדקה פשריין, וכתוב אודד אומר (ס) וילבש בגדי נקם תלבושת. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה, בזמנא דישראל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגו'.

אמר רבי יוסי מאי פגמימותא. כמה דתנינן, דאבהן לא מסתפקין (ס"א מסתפקו) לאתברקא מההוא שקיו דזוזלא. כל שכן בגין. כמה דאת אמר, שונות לו לא בניו מומם. מאי לו לא תרי זמני. אלא ווד לעילא, ווד לתתא.

והיינו דאמר רבי שמעון, כל זמנא דזיבינא סגיא בעלמא, כביכול שבא קדישא לא מתברר בעלמא. וכל זמנא דזיבינא לא סגיא בעלמא, שבא קדישא מתברר בעלמא. ה"דא הוא דכתיב, (תהלים קד) יתמו וזטאים וגו', ברכי נפשי את יי, הללויה. אמר רבי אבא, מקרא זה ממש הוא, דכתיב שונות לו לא בניו מומם. מאן גרים לזבולותא דא. דור עקש ופתלתול, בגין דאינון זיבינא ודרא אשתכחו הכי.

בגין כך בתר דאמר משה כל הני מלין, ואדכר שבא קדישא כדקא יאות, אמר ודאי צדיק וישר הוא, מלה בתקוניה. אבל שונות לו לא בניו מומם. מאי טעמא הכי. משום דאינון דור עקש ופתלתול. אמר רבי יהודה, לו לא, פלומר לגרמייהו עבדין דא וזיבין, דגרמין לאסתלקא ברקאן בעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והכי הוא. מה פתיב בתריה. הלוי תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא בריה הוא, על כל אינון טבאן דגרים לה, ועביד להבדלה.

רבי אלעזר פתוז, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. זכאין אינון ישראל, על כל עמין עובדי כוכבים ומזלות, דאף על גב דארציו קמי מאריהון, קודשא בריה הוא לא פעי לשבקה לון. דבכל אתר דגלו ביני עממא, קודשא בריה הוא עמהון בגלותא. ה"דא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

הא וזי, כמה וזביבותא דקודשא בריה הוא לגביהון דישראל, דאף על גב דגרמין למגלי ביני עממא, שכינתא לא אתעדיאת מנהון לעלמין. דלא תימא דאינון בלזודייהו בגלותא משתכחיין. אלא ואף גם זאת עמהון משתכחיין. ה"דא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

למלכא דארציו על בריה, גור עליה עונשא לאתרזקא מניה, ולמיזל לארעא רוזיקא. שבמעה מ טרוניתא ואמרה, הואיל וברי אויל לארעא רוזיקא, ושרי ליה מלכא מהיכליה, אנא לא אשבוק ליה, או תרווא

כַּוֹדָא זִיתוּב לְהִיכְלָא דְמִלְכָּא אוּ תְרוּוּנָא כַּוֹדָא זִיתוּב בְּאַרְעָא אַוּרָא
לְאַמְנִין, פְּקִיד מִלְכָּא עַל מִטְרוּנִיתָא, לָא אֲשַׁפּוּהּ. דִּתְוּוּת אֹלֶת עִם בְּרִיה, אֲמַר, הוּאִיל וּמִטְרוּנִיתָא תַבְּנִין, תְּרוּוּיָהּ יִתְּבוּן.

וּבְזַמְנָא דְפְקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִטְרוּנִיתָא, פְּקִיד לָהּ בְּקִדְמִיתָא,
וּבְגִינָה פְּקִיד לְבָנֵי. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ו) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת זְאֵקֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מֵאֵן זָרִים דְּאֵנָּא שָׁמַעְנָא עֲקֻתְהוֹן. כְּבִיכּוֹל, מִטְרוּנִיתָא.
דְּדְכֻרְנָא לָהּ. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת ו) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי. וְכְתִיב (שְׁמוֹת
ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִדֵּר לְיִשְׂרָאֵל מִן
גְּלוּתָא, מִזֶּה כְּתִיב. (דְּבָרִים ל) וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרוּמְךָ, דָּא
מִטְרוּנִיתָא. וְעוֹד כְּתִיב, (תְּהִלִּים פה) רְצִית יי' אֶרְצָךְ שְׁבֹת שְׁבוּת יַעֲקֹב.

אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַלְלִי תַגְּמְלוֹ אֶת, בְּגִין דְּאֶתוֹן דּוֹר עֲקֵשׁ וּפְתִלְתוּל,
אֶתוֹן הַוִּיתוֹן גְּרַמִּין דְּתַגְּלֵי אֶת בְּגְלוּתָא. הַלְלִי תַגְּמְלוֹ אֶת. דָּא הוּא גְּמוּל
דְּעַבִּיד עַמְכוּן, בְּכָל אֵינּוֹן זִימוּסִין דְּמַצְרִים, בְּכָל אֵינּוֹן אֶתוֹן דְּעַבִּד לְכוּ,
דָּא הוּא גְּמוּל דְּאֶתוֹן שְׁלַמִּין לְהֵאֵי אֶת. מֵאֵן זָרִים לְכוּן דָּא. בְּגִין דְּאֶתוֹן עִם
גְּבַל וְלֹא וְזָכַם, וְלֹא מוֹסְתְּכִין בְּכָל אֵינּוֹן טָבִין דְּעַבִּד לְכוּ עַד הַשְּׁתָּא.

הַלְלִי תַגְּמְלוֹ אֶת, דָּא שְׁכִינְתָּא. וְהֵא אֲוִקִימָנָא מְלִי, דְּתַנְיִן, הִיא
דְּבֵה־בְּרָאם, (בְּרַאשִׁית ב) אֲעִירָא. הִיא דְּבֵה־לְלִי, רַבְרָבָא. וְהֵא אֶתְמַר דְּתַנְיָא,
אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, הִיא דְּבֵכֵל אֶתֶר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶקְרִי אִם. וְתַרִּי
עַלְמִין זִינְהוּ, דְּכְּתִיב, (תְּהִלִּים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהֵא תַנְיִן בְּרָא
דְּקָרָא, (בְּמִדְבָר כח) בְּשֶׁבֶן כְּתִית רַבִּיעִית הַהִין.

דף רח"צ ע"א

תַנְיָא רַבִּי יְהוּדָה אֲמַר, בְּכַמְהָ אֶתֶרִי אֲסִתְכַלְנָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לָא אֲעִרִי (דף רח"צ ע"א) רוּוִימוּתָא מַנְיָהּ דִּישְׂרָאֵל, דְּבֵכֵל אֶתֶר דְּאֵינּוֹן הוּוּ,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַנְיָהּ. דְּכְּתִיב, (וִיקְרָא נו) לָא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים
לְכַוֹתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אֲתֵם. דְּיִיקָא אֲתֵם, מַנְיָהּ עַמְהוֹן לָא אֲעִרִי מַנְיָהּ
לְעַלְמִין.

רַבִּי יְצַוֵּק הוּוּ אֲוִיל בְּאַרְנוּא, וּפְגַע בֵּיהּ רַבִּי וְזִינָא, אֲמַר לִיה
וְזַמְנָא (נהו) בְּאַנְפָּךְ, דְּהֵא בְּמִדּוּרָא דְּשְׁכִינְתָּא מְדוּרָךְ. מֵאֵי כְּתִיב. (שְׁמוֹת
ג) וְאֶרְדָּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. וְאֶרְדָּ, אֶרְדָּ מִבְּעֵי לִיה. וְאֶרְדָּ בְּקִדְמִיתָא.
אִימְתִי. כֹּד נְזוּת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה. לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. דְּאֶלְמָלָא לָא
הוּוּ מַנְיָהּ, לָא יְכַלִּין לְמַסָּבַל גְּלוּתָא. כְּמָה דְּאֶת אֲמַר (תְּהִלִּים צא) עֲבוּ אֲנָכִי
בְּצָרָה אֲזוּלְצָהּ וְאֶכְבְּדָהּ.

אֲמַר לִיה, וְהֵא בְּכָל אֶתֶר דִּישְׂרָאֵל שְׂרִיין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַנְיָהּ.
וְכָל אֶתֶר דְּזוּכִימֵי דְרָא אֲזוּלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזוּל עַמְהוֹן,
דְּכְּתִיב, (שם) כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָהּ וְגו'. מְנַלְן דְּכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית לב) וַיַּעֲקֹב הִלְכָהּ

לְדַרְכוּ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאָם מִיְּמֵי אֱלֹהִים זֶה. הַשְׁתָּא נִשְׁתַּתַּף כְּוֹדָא, וְנִזְיֵל בְּאֶרְצָא, דְּהָא יְדַעְנָא דְלֵאחֲרֵי וּדְאֹלִיָּן, לְקַבְּלָא אֲנָפוּי דְשִׁכְנֵתָא. אָמַר לִיה, וְדֵאִי. אָמַר רַבִּי יַצְוֹק, תִּנְיִן, שְׁלוּוֹי מַצְוָה אֵינְן זִיוּקִין, לֹא בְהַלִּיכְתֵּן וְלֹא בְוֹזְרֵתֵן. וְאֵינְן לְאִתְּוֹזָא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אֹלִיָּן, וְלֹא דְוִזְיָלְנָא.

עַד דְּהוּוּ אֹלִי, אָמַר רַבִּי וְזִיָּא, כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ב) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם, לְאִכְלָלָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. וְהָאָרֶץ, לְאִכְלָלָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְכָל מַה דְלִתְתָּא, אֵינְוֹן אֲקָרוּן תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מִנְיָהוּ.

אָמַר לִיה אִי הֲכִי מַהוּ בְּהַבְּרָאָם, וְאִתְּמַר בְּה' בְּרָאָם. אָמַר לִיה כִּלְא וּדְ מַלְתָּ, כִּד שְׁמִים אִתְּוּבְרוּ, הָאִי הִי אֲפִיקַת תוֹלְדוֹת, וְאֵינְוֹן אֲקָרוּן תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. אָמַר לִיה אִי הֲכִי, בְּמַאי אֲוִקִימְנָא בְּה' בְּרָאָם, בְּאִבְרָהָם. אָמַר לִיה כִּלְא וּדְ מַלְתָּ הוּא, בְּאִבְרָהָם, הֵינְוֹ הַשָּׁמַיִם, דְּמִתְמָן שְׂרִיָּן לְאִתְּפִשְׁטָא. בְּה' בְּרָאָם, הֵינְוֹ וְהָאָרֶץ, וְכִלְא וּדְ מַלְתָּ.

אָמַר לִיה, וְדֵאִי הֲכִי הוּא, וְהָאִי אֲוִלִימְנָא, דְכְּתִיב, אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְתִנְיִן, הָעוֹלָם הַזֶּה גְּבָרָא בְּה', דְכְּתִיב בְּהַבְּרָאָם. וְהָעוֹלָם הַבָּא, גְּבָרָא בִּי, דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעַד לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאָרֶץ. לְאִכְלָלָא הַשָּׁמַיִם. אֶת הָאָרֶץ, לְאִכְלָלָא אֶת הָאָרֶץ.

וְהָאִי אֲוִקִימְנָא, דְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) מִעַן גָּנִים, דָּא הִיא הַשָּׁמַיִם, בְּאֶר מִים וְזִיָּים, דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית כו) וַיִּכְרוּ שָׁם עֲבָדֵי יַצְוֹק בְּ אֶרֶץ דְכְּתִיב (שם) וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיּוֹצִיאוּ בְּאֶר אֲוֹרֵת וְגו'. וְנִזְיֵל מִן לְבָנוֹן, דְּאֵינְוֹן מִתְעַטְרִין לְעִילָא, וְסַלְקִין בְּרִישָׁא דְמִלְכָּא. דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים קח) כִּי גָדוֹל מִעַל שָׁמַיִם וְסֻדְרָה.

מִן לְבָנוֹן, מִתְמָן נְפִיקִין לְבִינָה. וְנִזְיֵד וְאִתְּמַשְׁרָה לְכָל זְוִיָּין, עַד דְּנִגְדִין אֵינְוֹן מִבּוֹעִין, וְנִזְוֵתִין לְאִתְּכַנְשָׁא לְאִתְּרֵי דְאֶקְרִי יִמָּא רַבָּא. דְכְּתִיב, (קְהֵלֵת א) כָּל הַנְּזוּלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. וְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נא) הַבִּיטוּ אֶל צֹר וְזוּצְבֹתֵם וְגו'. לְבִתְרֵי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) מִן נְעוּלֵי אֲוֹזוֹתֵי כִלְא וְגו'. וְמִכָּאן, נְפִיקוּ תוֹלְדוֹת לְכִלְא. דְכְּתִיב, בְּהַבְּרָאָם, בְּה' בְּרָאָם מִמִּשְׁ, בְּאִבְרָהָם. אָמַר רַבִּי יַצְוֹק, וְאִפִּילוּ בִיעֲקֹב מִמִּשְׁ. וְכִלְא וּדְ מַלְתָּ.

אָמַר רַבִּי יַצְוֹק, כִּד אֵינְן יִתְבִּין לְקַמִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלְא אִתְּמַר קַמִּיָּה בְּאִתְּגַלְיָא, וְלֹא אֲצִטְרִיכְנָא לְכָל הָאִי. אָמַר לִיה, לֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשָׂא בְּנֵי נְשָׂא, דְכִלְהוּ קַמִּיָּה, כְּשָׂא רַבִּי לְקַמִּי מִשְׁתָּ. עַד דְּהוּוּ אֹלִי, אָמַר רַבִּי וְזִיָּא, כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה מט) הִתְשַׁכּוּ אֵשֶׁת עוֹלָה מְרוּם בְּן בִּטְנָה וְגו'. הָאִי קָרָא אֲוִקִימְנָא, וְהָכָא מַאי קָא מִיִּירִי. אָמַר רַבִּי יַצְוֹק, אִי בְּקִטּוּרָא דְוִן בְּרִיָּא, סְמִיכָא לֹא אֲסַמְכְּנָא, אֵינְן מַה זִימָא.

אמר ליה, דהא קלא דרמיזא ווד, שמענא יומא ווד, פד הוה אזילנא בארזא, וכל ידענא מאן אמר, וכל

ידענא מלה. ותא וזוי, זי יומין הוו דנולישנא על דא, ולא טעימנא מדי. והשתא אזילנא לגביה דבועינא קדישא, דלימא לי דילמא אדכר. אמר ליה, דילמא ההוא יומא דהוה אזיל רבי אלעזר לגביה דנזמוי, וההוא יומא אזילנא עמיה, והא אדכרנא מלה.

דף רח"צ ע"ב

תא וזוי, הכי אמר רבי אלעזר משמיה דאבוי, אמרו ישראל קמי קודשא בריה הוא, מיומא דנפלא בגלותא, קודשא בריה הוא שביק לן בגלותא, ואנשי לן. הךא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ותאמר ציון עזבני יי' ויי' שכונני. אמרה שכינתא, התשכחו אשה עולה, וכי ישראל דאקרו בנן, כמה דאת אמר, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם. מרום בן (דף רח"צ ע"ב) בטנה, כמה דאת אמר, (ירמיה ב) ואנכי נטעתיה שורק כלה זרע אמת. גם אלה תשכוננה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ. ואנכי לא אשכוננה, מפאן, דקודשא בריה הוא לא שביק לון לישראל לעלמין.

תו אמר, התשכחו אשה עולה מרום בן בטנה. דא הוא רזא עלאה, דאמר קודשא בריה הוא, הא מלין אלן בשמיה אוידן, כמה דקודשא בריה הוא לא אנשי שמיה, דהא הוא כלא. כף קודשא בריה הוא לא אנשי לון לישראל דאינון אוידן בשמיה ממש. אהרניש רבי וזייא, אמר ודאי דא היא מלה. בריה יהא קודשא בריה הוא דאערענא לך, וידענא מלה. וידענא מאן ההוא דשמענא בעיה.

ותא וזוי, דההוא יומא דרהיטנא ד' מיכלי, וכל אשכוננא מאן הוה. אמר ליה, בגין דעאלנא בוזר מערתא דרבי אלעזר נפיש שעתא וודא. קרי עליה רבי וזייא הגי קראי, (ישעיה נח) אז יבקע כשזור אורף וגו'. אז תקרא ויי' יענה וגו' אז תתענג על יי' וגו'. (דברים לב) זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור וגו'. זכור ימות עולם, רבי אבא אמר, מאן ימות עולם. אינון שיתא יומין דעבד קודשא בריה הוא עלמא בהו. דכתיב, (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי' וגו'. ששת ימים, ולא בששת ימים, והא אוקימנא בינו שנות דור ודור. פלומר, אינון ימות עולם, ידעו וישתמודעו כל אינון שנין ויומין, וכל דרא ודרא, עד דרא דא דאתון קיימין.

שאל אביה ויגדה, דא קודשא בריה הוא. הךא הוא דכתיב, הלא הוא אביה קנה. ויגדה, והוא יצלה עומקא דנוכמתא. ובאי היא. אלא פד אינון שיתא יומין שכלילו עלמא, לא שכלילו ליה, אלא בגינה, דתייתי אנת ותקיים אורייתא. דתנינו, כל מה דעבד קודשא בריה הוא, על תנאי עבד,

דְּכַד יִיתֵן יִשְׂרָאֵל , אִי יִקְבְּלוּן אֹרִייתָא יָאוּת , וְאִי לֹא דִיִּהְדֵּר לִיהּ לְתַתְּהוּ
וּבְהוּ. וּבְגִין כַּף, אֵינִין יְמוּת עוֹלָם יִדְעוּ וְאִשְׁתַּמּוּדְעֵן כִּלְא.

וְהָא תְּנִינָן, הִנֵּהוּ עֲנֵפֵי דְאִלְנָא, הִיךְ מִתְאַוּדֵן בְּגוּ אִלְנָא, וְהָא אֹקִימְנָא,
כְּדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַר לֹון, לְמַמְנֵן תְּרִיסִין, עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְאַתּוּן מַה
כְּתִיב. כִּי וּזְלַק יִי, עַמּוֹ יַעֲקֹב וּזְבַל זְנוּלְתוֹ, דְּלֹא יֵהֵב לְהוּ לְ רַבְרַבָּא, וְלֹא
לְמַלְאָכָא, וְלֹא לְמַמְנָא אֲוֹרָא, וְהָאִי עַמָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָסֵב
לְוּזוּלְקִיָּהּ.

בְּאֵן אֲתֵר אֲשַׁכּוּז לִיהּ. יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצֵן מִדְּבַר וּבִתְהוּ יִלִּיל יְשִׁימוּן וְגו'.
דְּכְתִיב, (יחושע כד) תִּרְוּז אָבִי אֲבֵרְהֵם וְגו'. וְאַקּוּז אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבֵרְהֶם
וְגו'. וּמִהֲכָא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דְרָא וְדָרָא, וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ מִנֵּיהּ,
וְדַבֵּר לְהוּ בְּרוּזִי, הִדָּא הוּא דְכְתִיב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וְגו'. (דברים לב) כְּנֶשֶׁר
יַעִיר קִנּוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא אֲשַׁכּוּזָא מֵאֵן דְּוִיִּיס עַל בְּנֵי, כִּהָאִי זְשָׂרָא.
וְעַל דָּא תְּנִינָן, כְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיְמִין וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְּׂמֹאל.
זְשָׂר בְּאֵן הוֹכְתִיָּהּ. בְּאַתֵּר דִּיעֲקֹב קָאִים. הִדָּא הוּא דְ כְתִיב, (משלי ג) דִּרְךָ
הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. בְּהֵוּא אֲתֵר מִבְּשׁ. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ רוּזִי עַל בְּנֵי,
וְדִנָּא לְבְנֵי אֲוֹרִיָּין. כַּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבַר לְבְנֵי כְּנֶשֶׁר דָּא.

מַה כְּתִיב יִי, בְּדַד יִנְזֻנּוּ וְאִין עַמּוֹ אֵל זָכַר. הוּא בְּלִוְזוּדִי, דְּכְתִיב, (שמות
יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם וְגו'. וְאִין עַמּוֹ אֵל זָכַר, דְּלֹא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל לֹא
מִלְאָכָא, וְלֹא מִמְנָא אֲוֹרָא, דְּאֵינִין אֲקִרוּן אֵל זָכַר. וְדָא הוּא דְאָמַר
מִשֶּׁה, (שמות לג) אִם אֵין פְּנִיָּה הוֹלְכִים אֵל תַּעֲלֶנּוּ מוֹה. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, יִי
בְּדַד יִנְזֻנּוּ. הוּא בְּלִוְזוּדִי, וְאִין עַמּוֹ אֵל זָכַר.

זְכָאֵה וּזוּלְקִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְבַר עַמְהוּן, (בישראל) הִכִּי
עָלִיָּהוּ כְּתִיב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּוֵר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל לְסֻגּוֹלְתוֹ,
וְכְתִיב, (שמואל א יב) כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יִי אֶת עַמּוֹ וְגו'. מֵאִי טַעְמָא לֹא יִטּוֹשׁ ה', אֶת
עַמּוֹ. בְּעַבּוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, בְּגִין דְּהָאִי בְּהָאִי אֲתַדְּבֹק. וְעַל דָּא לֹא יִשְׁבּוֹק לֹון
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבְכָל אֲתֵר דְּאֵינִין שְׂרִיין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַמְהוּן
כְּמַה דְּאֹקִימְנָא. (דברים לב) לוֹ וְזָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַנֵּי
קָרְאִי דְהִכָּא, אֹכּוּזִי אֵינִין, דְּאֹכּוּז לְהוּ מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל, בַּר הֵוּא שְׂמָא
קְדִישָׁא, דְּגָלִי בְּשִׁירוּתָא דְּמִלּוּי. אָמַר רַבִּי אָבָא, וְאַפִּילוּ מַה דְּאֹכּוּז
לְיִשְׂרָאֵל, בְּכָלְלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא הוּא, דְּלִית מִכָּהּ בְּאֹרִייתָא דְנִפְיָק
מִכָּלְלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. דְּאֹרִייתָא כִּלְא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵינִין.

דף רצ"ט ע"א

וְהַנֵּי קָרְאִי יְדִיעָאן אֵינִין. אָבֵל בְּגִין דְשְׂמָא (דף רצ"ט ע"א) דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא רְשִׁים בְּהָאִי פְרִשְׁתָּא, אֲזַטְרִיכְנָא עַד הַשְׁתָּא. וְהִכָּא הָא כְּתִיב, לוֹ
וְזָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת, זֹאת וְדָאִי, וְהָא בְּכְמַה אֲתֵר אֹקִימְנָא הָאִי, דְּהָאִי יִשְׂרָאֵל

יְגַדְעוּן הָאֵי, אִיךָ זֹאת אֲזוּדָא בְּדִיעוּי לְאַתְפָּרְעָא מִן וַיִּיבֵיָא, יְבִיעוּ לְאַזְוָרִיתֶם, וְיִסְתַּמְרוּ לְמִהְיֵי בְּהַ. כְּמִה דְכְּתִיב, (אֵיבֹב ט) וְאַרְץ מִתְקוּמָמָה לֹא.

דְּבַר אֲזוּר לֹא וְזָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת. דְּאִיהִי מִתְקַשְׂרָא בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, כִּד גְּזָרִין פְּקוּדֵי אֲזוּרֵיָא, וְיִתְבִּין עִמָּה בְּשָׁלֵם, יְגַדְעוּן דְּסִייעָתָא דְּהָאֵי זֹאת עִמָּהוּן, לְאַתְפָּרְעָא מִשְׁנֵאִיהוּן. וְיִשְׂרָאֵל דְּאֵינֵן זְעִירִין בְּיַד עַמְמֵיָא, יְגַדְעוּן, אִיכָה יְרֵדוּף אֲזוּד אֶלְף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רַבְּבָה. וּמֵאֵן זָרִים לְהוּ. הָאֵי זֹאת, דְּהָוָה בְּהוּ בְּשָׁלֵם, כִּד עֲבָדִין פְּקוּדֵי אֲזוּרֵיָא. וְלַעֲלָמִין לֹא אֲתַעֲדֵי מִנְיָהוּ, לְמַעַבְדָּא לְהוּ גְּזָרִין. (דְּבִירֵי טו) אִם לֹא כִי צָרִים מְכָרִים וְיִי, הַסְּגִירִים. מֵאֵי טַעְמָא כִי צָרִים מְכָרִים. בְּגִין צָר יְלָדָה תִּשְׂי, דְּתִקְוִינָן לֹא שְׂרָאן כְּדָקָא יָאוּת בְּאַתְרֵיהוּ. אִם לֹא כִי צָרִים מְכָרִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה דָּא אֲבָרְהָם, כְּמִה דְּאֻקְיָמָנָא, דְּאָמַר אֲבָרְהָם יְתוּזִיבֹן יִשְׂרָאֵל בְּגִלְוָתָא, וְלֹא יִיעֲלוּן בְּגִיהָם דְּתָרִין אֵלֶין גְּלוּתָא וְגִיהָם, לֹא יִסְבְּלוּן יִשְׂרָאֵל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסִתְכֶם עַל יְדוּי, דְּכָל זְמָנָא דִּי יוּזְבוּן יִשְׂרָאֵל, יִפְלוּן בְּגִלְוָתָא, וְיִשְׁתַּעֲבָדוּן בְּהוּ שְׁנֵאִיהוּן. וּבְגִין כִּי, צָרִים מְכָרִים וְדָא, וְיִי הַסְּגִירִים, וְאֲסִתְכֶם עַל יְדוּי.

תְּנָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאֵי טַעְמָא אוֹכוּז לְהוּ מִשְׁה בְּהָאֵי שִׁירָה הִכִּי, בְּגִין דְּאֵינְהוּ זְמִינִין לְבִיעֵל לְאַרְעָא, וְלֹא שְׂרֵי בְּיַדֵּיהוּ שְׂכִינְתָא, וּבְגִין כִּי אוֹכוּז לְהוּ עַל הָאֵי.

רַבִּי יְצִוּק אָמַר, בְּתַרִי אֲתַרִי קוּדִי שְׂא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאוֹכוּזָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְזוּדָאן אוֹמוֹת הָעוֹלָם. וְזוּד דְּכְּתִיב, (הוֹשַׁע יב) וְרִיב לִי עִם יְהוּדָה וְלִפְקוּדִי עַל יַעֲקֹב כְּדָרְכֵי וְגו'. שְׁמַעִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם וְזָדָאן, אָמַרִי, הַשְׁתָּא יִשְׁתַּצֵּן מִעַל מָא, כִּד וְזָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֵינֵן וְזָדָאן, מַה כְּתִיב בְּתַרִיה. בְּבִטָן עֲקֹב אֶת אֲזוּזֵי וְגו'. כִּד שְׁמַעִין, אָמַרִין, דָּא הוּא תְּשׁוּבָה.

לְאַתְתָא דְּהָוָה לְהַ קְטִטָה בְּבָרָה, אֲזֹלַת לְמִקְבִּיל עֲלֵיהָ דִּיעָא, וְזָמַת לְדִיעָא דְּאֵין זְפִשִׁין. מִנְיָהוּ לְאַלְקָהָא, לְצִלְבָא, לְאוֹקְדָא, אָמַרְהָ וְיִי מַה אֲעֲבִיד מִן בְּרָא. כִּד סִיִּים דִּיעָא, אָמַר לְהָהִיא אֵינְתוּ, אִימָא, מַה אֲעֲבִיד לָךְ בְּרִיךְ, אָמַרְהָ קוּבְלָנִי, עֲכִיב. (דְּבִירֵי טו) וּמִצְאָהוּ בְּאַרְץ מִדְּבַר וּבְתַתְּהוּ, וְדָאֵי לְבַתֵּר עֲבַד לְכָל אֵינֵן קְלִיפִין, דִּיהוּן כְּלָהוּ מִשְׁתַּעֲבָדִין לֵיהַ. עַד הִכָּא הָוָה כְּתִיב בְּהוּא סְפָרָא, דְּקָרְטָנָא אֲסִיָא לְבַתֵּר הָוָה רְשִׁים בְּהָאֵי קָרָא, כָּל גְּזוּרָא דְּאַצְטְרִיָא אֲסִיָא וְזוּ כִים לְמַעַבְדָּא לְמַרְעֵ דְּשְׁכִיב בְּבִי מִרְעִיהַ, בִּי אֲסִירִי דְּמִלְכָא, לְמִפְלוּז לְמֵאֵרִי עֲלָמָא.

דְּכִד אֲזִיל אֲסִיָא וְזָכִים לְגִבִּיהַ, יְמִצְאָהוּ בְּאַרְץ מִדְּבַר וּבְתַתְּהוּ יְלִיל יְשִׁימוּן, מִרְעִין דְּשִׁרְיָן עֲלֵיהַ, אֲשַׁכּוּז לֵיהַ בְּאַסִּירוּ דְּמִלְכָא. אִי תִימָא הוּאִיל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א פקיד) יִפְקוּד לְתַפְשָׁא לֵיהַ, דְּלֹא יִשְׁתַּדֵּל בְּרֵשׁ אֲבַתְרִיהַ. לֹא הִכִּי, דְּהָא דוּד אָמַר, (תְּהִלִּים מא) אֲשִׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגו', דָּל

ההוא דשכיב בבי מרעיה. ואי אסיא וזכים הוא, קודשא בריך הוא יהיב ליה ברכאן, ליהוה דישתדל ביה.

וההוא אסיא, ימצאהו בארץ מדבר, בבי מרעיה שכיב. ובתהו יליל ישימון, דאינון מרעין ד וקין ליה. מאי אצטריך ליה למעבד. יסובבנהו יסובב סבות, וייתי עלות, בגין דימנע מניה אינון מלין דנקין ליה. יקין ליה, ויפיק מניה דמא בישא. יבוננהו יסתכל ויבין ההוא מרעא ממנה הוי, ויסתכל בגין דלא יתרבי עלוי, וימאף ליה. לבתר יצננהו כאישון עינו, בגין דיהא גטיר פדקא יאות, באינון משקי, באינון אסוותא דאצטריכו ליה, וכל יטעי (ס"א מינייהו) בינייהו. דאלמלי יטעי, אפילו במלה ווד, קודשא בריך הוא וזשים על ההוא אסיא, כאלו שפיה דמא וקטליה.

דף רצ"ט ע"ב

בגין דקודשא בריך הוא בעי, דאף על גב דההוא בר נש איהו בבי אסירי דמלכא, ואיהו אסיר בבי אסירי, דישתדל בר נש עליה, ויסייע ליה לאפקא ליה מבי אסירי. והוה אמר הכי. קודשא בריך הוא דן דינון דבגי עלמא לעילא, הן למות הן (דף רצ"ט ע"ב) לשרושי, הן לעקור, הן לענוש גכסין, וכלאסורין. מאן דאתווי לענוש גכסין, גפול בבי מרעיה, ולא יתסי, עד דיתן כל מה דאתגור עליה. פיון דאתענש בממוניה, ויהיב כל מה דאתגור עליה, אתסי, וגפק מבי אסירי. ועל דא אצטריך לאשתדל עליה דיתן עונשיה ויפוק.

מאן דיתווי לשרושי, יתפסון ליה, ויהבי ליה בבי אסירי, עד דישתמש מכלא. וכלמנין דישתמש משייפי, או מווד מנייהו, ולבתר יפקון ליה מבי אסירי. מאן דיתווי למות, הכי הוא, דאילו יתן כל כופרא, וכל ממונא דעלמא לא ישתויב.

ועל דא אצטריך לאסיא וזכים, לאשתדל עליה, אי יכיל למייהב ליה אסוותא מן גופא, יאות. ואי לא, יתן ליה אסוותא לנשמתייה, וישתדל על אסוותא דנשמתייה. ודא הוא אסיא דקודשא בריך הוא ישתדל עליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסיא דא, ובמספרא דא. בר מזמנא וודא, דאמר לי טייעא וודא, דשמע לאבוי, דאסיא ווד הוה ביומוי, דכד הוה מסתכל בבר נש, כד איהו בבי מרעיה, הוה אמר, דא ווי ודא מת. והו אמרין עליה דהוא ופאה קשוט, דווייל וטאה. וכל מה דלא יכיל (אע"ל למזמן) למדבק מה דאצטריך, איהו הוה קני, ויהיב מדיליה. הוה אמרין, דלית וזכים בעלמא פניניה. ובצלותיה הוה עביד יתיר, במנה דהוה עביד בידוי. וכדדמי לן, דא הוה ההוא אסיא.

אמר שהוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא יריתנא מאבי אבא, וכל מלוי דההוא ספרא, פלהו אתמיסדון על רזין דאורייתא, ורזין סתימין אשכונא ביה, ומלין דאסוותא סגיין, דאיהו אמר דלא יאות למפעל לון, בר (א) איהו דויל וטפאה.

ואינן ממה דהיה עבד בלעם, דהיה לוויש לווישין על מרע, והיה אמר בפומי ואתסי מנד. וכלהו בריר לון בההוא ספרא. ואמר, דא אסור, ודא מותר למאן דדויל וטפאה. בגין ד מרעין סגיין אמר, דתלמיא אסוותא דלהון, בלווישו דפומא. ואינן מסטרא דנוש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינן דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הנה אמר. עד דאשכונא על מרעין ידיעאן דאצטרין לומר כה. ולנהוי בגדוי ובשמותא, על ההוא מרע. ואיהו תוהא סגי לגבן.

וזדי רבי אלעזר, ווזדו וברייא. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הנה לגבן נזמי מה איהו אמר. אנא אמסר במסירה, על מנת לאוואה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הנה בידי תריסר ירוזי, ואשכונא ביה נהרין עלאין ונקירין. כד מטינא לאי גון רזין דהנה מבבלעם תוהנא.

יומא וזד לווישנא באתר וזד, והו אתון סלקן ונותן. עד דנזמינא בוזלמא, ואמר לי, מה לך למיעל בתוומא דלא דילך, ולא אצטרין לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהו תמן. שדרנא לההוא יודאי, ורבי יוסי יהודה שביה, ויהיבנא ליה ספרא.

וברזין דבלעם אשכונא, מאינן שמהן דמלאכין דשדר ליה בלק, ולא הו מסתדרן על תקונייהו פדקא יאות. אבל כמה זיני אסוותא אשכונא ביה, דקא מתתקני על תקוני אורייתא, ורזין סתימין דיליה. ונזמינא דאינן בוסידותא. וצלותין ובעותין לק ודשא ברין הוא. ואי תיבא, דהנה עבד אסוותא בפסקי אורייתא, או ברזין דאורייתא. וס ושלום. אלא הנה אמר רזין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין דאסוותא, דלא נזמינא פההוא גוונא לעלמין. אמינא ברין רזומנא, דאזכים לבני נשא מוזכמתא דלעילא.

ומאינן מלין דבלעם נסיבנא, ונזמינא בהו דלא הנה בעלמא נזכים בורשין פניניה. אמינא, ברין רזומנא דב טל מעלמא ורשין, דלא יטעון בני נשא מבתר דנולתא דקודשא ברין הוא יתברך ויתעלה שמו אמן.

ברוך יי לעולם אמן ואמן ימלוך יי לעולם אמן ואמן.

Visit: [Http://DailyZohar.com](http://DailyZohar.com), <http://RabbiShimon.com>
<http://KabbalahSecrets.com>